

Előfizetési árak:

Egész évre . . . 10 frt — kr.
Félévre . . . 5 » — »
Negyedévre . . . 2 » 50 »
Egy óra . . . — » 85 »
Egyes szám ára 4 kr.

Kiadóhivatal:

PÉCSETT, Mária-utca 1. sz.
a kir. ítélőtábla épületével szemben.

hová az előfizetések és a lap szétküldésére vonatkozó főlshóvalások intézendők.

PÉCSI FIGYELŐ

POLITIKAI NAPILAP.

Szerkesztői iroda:

PÉCSETT, Mária-utca 1. sz.
a kir. tábla átellenében,
hová a lap szellemi részé
illető minden közlemény in-
tézendő.

Kéziratot vissza nem adunk

Hirdetéseket

a kiadóhivatal vesz föl.

Városi közgyűlés

Pécs, 1897. december 27.

Későn kelők ezek a mi városatyáink, kivált így dupla ünnep után, mert a mai városi közgyűlés megnyitásakor bizony alig lézengett egypár bizottsági tag a közgyűlési teremben s a „városi urak“ aggódva tekintettek körül, vajjon az a pár vételi és csereügylet, mely a tárgysorozatba felvéve volt, lesz-e tárgyalható. De az ülés folyama alatt mindinkább teltek a pad-sorok s a közgyűlés teljesen határozatképesé lett.

A tárgysorozat első szakaszát négy miniszteri rendelet foglalta el, melyek közül kettő visszautasító volt, a mennyiben a belügyminiszter nem hagyta jóvá a köveztvámnak behozatali vámmá való átalakításáról szóló közgyűlési határozatot, főindokul hozván fel, hogy az állami illetékek tárgyát képező áruknak városi behozatali vámmal való megterhelése károsan befolyásolná ezeknek a cikkeknek a fogyasztását. Ugyanebből az okból nem hagyta jóvá a miniszter a Pécs-Bonyhád-Gyönki vasutra megszavazott városi hozzájárulást sem, mert a közgyűlés ennek fedezetül a behozatali vámjövedelmet jelölte ki.

Igazunk volt tehát akkor, amikor annak idején azt a nézetet nyilvánítottuk, hogy a kormány nem fogja engedélyezni az állami jövedékek megrótt cikkek, bor, sör, szesz, cukor megterhelését városi illetékekkel, bár a polgármester legutóbbi ta-

nulmányutjának eredményeképp jelentette, hogy ilyen illetékek más városokban engedélyezve lettek. Hja! de azok még más idők voltak, most azonban a fogyasztási adók rohamosan apadnak s ezt az apadást a kormány nem akarja városi illetékek által még rohamosabbá tenni. Jó lesz tehát letenni azokról a nagyzóló tervekről s addig nyújtózkodni, míg a takaró ér.

Választások is voltak napirenden. Igaz, hogy nem valami életbevágók, de nagyon jellemzők. A pénztári ellenőri pályázat meddő maradt, mert a pályázók közül csak egy volt, aki a szükséges kvalifikációval bír, de ezt okmányilag ez sem igazolta. A két negyedmesteri állásra volt ugyan nyolc pályázó, de a kijelölt bizottság csak kettőt jelölt, akiket aztán meg kellett választani. Talán a többinek nem volt kvalifikációja, vagy ezzel a jelöléssel kézzelfogható példát akartak statuálni a szabadelvű választási rendszerről? Szabadon megválaszthatod érdemes közönség azt, akit megválasztásra eléd állítanak, de ahhoz már semmi közöd, hogy a többi pályázót mért nem bocsátották szavazásra.

Nagyon érdekes fátyolt lebbentettek fel a központi temető kérdésénél is. Kisült ugyanis, hogy a sátor-tábor, amely a városnak közel másfélszázezer forintjába került, lassankint végleg felhagyják. A barakkokat egymásután elkótyavetyélik s azért Círják Ignác indítványozta, hogy talán lehetne a temetőt a sátor-tábor helyén lé-

tesíteni. Többen szóltak a tárgyhoz s igen nyomós okokat hoztak föl az indítvány támogatására, de a legnagyobb argumentumot nem említették: temetőnek a sátor-tábor már eddig is fényesen bevált; a város pénzét olyan alaposan beletemették, hogy századok se ássák ki belőle. Dicsértessék érte a nagy Aidinger neve, aki ezért a nagy temetésért kapta a kir. táncosságot.

Volt a tárgysorozatban egy igénytelen kis jelentés „a gyám-pénztári számadás megvizsgálásáról“ s ez a kis jelentés kinötte magát a közgyűlés legmérgesebb tárgyává. A közérdek rettenthetlen bajnoka, Muttnyánszky Béla, gyújtott alá ennek az ártatlan tárgynak a polgármesterhez intézett interpellációval, a melyben felvilágosítást kért bizonyos Kristián-féle 8000 frtos árvatári kölcsönügyről, mert ő úgy értesült, hogy ott valami bűzlik Dániában, s mikor a tiszt gyámügyész, kinek a vágás szánva volt, a felvilágosítást megadta, folytatta titokzatos leleplezéseit, hogy van ám ott még több bibi is, mert a volt polgármester őt és még néhány bizottsági tagot megbízott hajdanában az árvatári kötvények vizsgálatával s bizony vagy 188 kötvényt nem a legjobb rendben találtak.

Lett erre nagy háborúság. Muttnyánszky, a nagy generális, elemében volt, mert gyönyörködhetett a nagy hullámokban, a melyeket az általa eldobott kő felvert s bizony-bizony komoly következményekről is suttoztak némelyek, akik még nem tudják,

A „Pécsi Figyelő“ tárcája.

Vallomások.

— A »Pécsi Figyelő« eredeti tárcája. —

— Eleonora, ön nekem egykor megígérte, hogy el fogja mondani élete történetét s én, kiről tudja, hogy ép oly nagy tisztelője vagyok személyének, mint művészetének, igazán érdekelten várom azt. Most elég ideje van, kérem . . .

— Igaza van Richard, tartozom önnek ezzel. Életemnek legszomorubb kisértője élet-történetem. Fáj, nagyon fáj arról beszélnem, de önnek mégis elmondom, hisz ön egyedüli barátom.

. . . Még gyermek valék, midőn már kitüntem társnőim közül, mint mondák, érettségemmel, komolysággal, gyors fel-fogással. Feltűnt mindenkinek, hogy figyelmemet mi sem kerüli el, fogékony vagyok a szépművészetek, de különösen a költészet iránt. Mig más gyermekek nyolc éves korukban még csak verset tanulnak be egyes ünnepélyes alkalmakra, addig én nyolc éves koromban eldugva serdültebbeknek való olvasmányokat olvastam, s mintegy hivatás-

szerűleg leghőbb vágygyal bujtam a színműveket . . .

Tizenhárom éves koromban olvastam először Shakespeare műveit s ámbár gyermeki elmém eitévedt az erő, a tragikai fenség ezen templomaiban, bár nem értém meg halhatatlan alkotásait, mégis elgondolám, mily szép volna Desdemona, Julia, Jessika, Ophelia stb. lenni; a közönség sirna, nevetne együtt velem, s én, mint királynő, mint győztes, büszke lehetnék az arcok mosolyára, a könyvek fakadására . . .

Felébredt bennem a dicsőség vágya, ez a kobold, melynek karmaiból nem lehet szabadulni . . . Ábrándom lett a színészet . . . Álmaim fel-felujuló tárgya volt a vágy, hogy művésznő legyek, nagy, ünnepezt, mindenkitől irigyelt, világhírű művésznő.

És nőttem az idővel, s a kisértet, a rábeszélő vágy, álmaim tünde csillaga nem hagyott el. Küzdöttem ellene, s imádkoztam — valóságáért. Oh, sokszor kiálték összekulcsolt kézzel: »Teremtő Istenem, könyörülj rajtam! Te mindenek Atyja, ne hagyj kérésem teljesítenül!«

Egyszer már nem birva tovább a bizonytalanság kinját, elhatározám magam s szólék atyámnak . . . Atyám elszőnyülködött. Ő ki nem állhatá a színészeket s csak azért sem járt színházba, mert nem akarta,

hogy azon, szerinte »ehenkörasz, pénzért siró« stb. kifejezésekkel illetett apostolai a művelődésnek, általa gazdagodjanak. Én nem értém atyám gyűlöletét. Később nyomára jöttem annak is. Atyám ifjúkorában szeretett egy nőt, ki őt is szeretni látszott. Atyám már ekkor is szép hivatalt viselt s a nőnek tetszett a gazdag és nagy jövőjü imádó. A szerelemnek eljegyzés lett a vége; a fiatal pár szerette egymást, boldogan tekintett az édes jövő elé . . .

Ekkor egy szintársulat vetődött a városkába s e társulatnak volt egy elegáns, gyönyörű ifja, ki nemsokára a város kedvence lett, a deli hősszerelmes . . . Atyám arája sokszor járt színházba. Kezdetben csak nézte az ifjut, majd bemutattatá magának, s egy szép reggelen, az esküvő reggelén arra a szörnyü hirre ébredt atyám, hogy menyasszonya a fiatal hősszerelmessel megszökött . . . Atyám felindulása nem ismert határt. Egy darabig kereste őket, le akarván számolni arája csábitójával. Azután leledést hozott számára is az idő. De azóta ki nem állhatja a színészeket s ha van egy oly épület, melyet gyűlöl, az a színház.

Gondolhatja már most kedves Richard, hogy szinpadra lépésemnek még a gondolata is egyszerre lángba borítá egész valóját. Tudtomra adta, hogy bár engem szeret, de amint

hogy a generális szenvedélyes ugrató szokott lenni. Így csak az lett a dologból, hogy a kötvények megvizsgálását rábízták a jogügyi bizottságra, melynek tagjai kézzel-lábbal szabadkoztak ettől a feladattól s így még nem tudhatni, kinek a nyakába fogja varrni ez a bizottság ezt az alkalmatlan karácsonyi ajándékot, mert hogy maga nem végzi el, az bizonyos.

Zavaros Péter bátyánk is be akarja adni a kulcsot, nyugdíjaztatása iránt folyamodott, mely kérelem véleményezésre kiadott egy bizottságnak, mert így kívánja a regula s vannak kérelmek, a melyeknél be kell tartani a regulát, főleg ha nem forog fenn szívtúltengés esete s így nem kell tartani attól, hogy a kérelmezőt a bizottsági tárgyalás folyamán megtalálja ütni a guta.

Végezetül hazafias hevülettel elhatározták a városatyák, hogy pártolják Zólyom vármegye feliratát a negyvennyolcas évforduló megünneplése iránt s elmentek haza ebédelni.

Részletes tudósításunk a közgyűlés lefolyásáról a következő:

*

Báró Fejérváry Imre főispán a közgyűlést pontban 9 órakor megnyitván, a legközelebbi közgyűlés határnapjául 1898. évi február hó 28-ikát tűzte ki.

Miniszteri leiratok.

A vallás és közoktatásügyi miniszter köszönetet mond a városnak az ifjusági tornaverseny sikere körüli közreműködésért. Ennek kapcsán jelenti a tanács, hogy a tornaverseny összes kiadásai 2156 frtra rugtak, míg a belépőjegyekből 1728 frtot vettek be, ezért a fedezetlen kiadás csak 434 frtra rug.

A belügyminiszter a helypénzszedési tariffának a jövő évre való kiterjesztését engedélyezte, minek folytán a tanács utasított, hogy az intézkedéseket a július 1-én életbe lépendő házikezelésre nézve tegye meg.

A behozatali vám tárgyában hozott közgyűlési határozatot a miniszter nem hagyta jóvá, mert az állami adók alá eső cikkek fogyasztását a külön városi behozatali vám apasztaná.

A polgármester hivatkozik a tanulmányutjában szerzett tapasztalataira, melyek sze-

rint legtöbb vidéki városban ilyen behozatali vámok tényleg engedélyezve lettek s így nincs ok rá, hogy azt tőlünk megtagadják. Megemlíti, hogy tanulmányutjában Záray Károly csupán ügybuzgóságából önköltségen részt vett s támogatta vizsgálódásaiban.

A közgyűlés ezért Záraynak köszönetet szavaz és utasítja a tanácsot, hogy a városi illetékeknek a többi városok példájára leendő szabályozása iránt előterjesztést tegyen.

A belügyminiszter a pécs bonyhádi helyi érdekű vasút kiépítésére vonatkozó régebbi közgyűlési határozatot, mely szerint nevezett vasutvonal kiépítéséhez a város közönsége, törzsrésztvények ellenében 100.000 forinttal járul hozzá, nem találta jóváhagyhatónak és utasította a közgyűlést, hogy vonatkozó határozatát, illetve a fedezeti módokat újabb megfontolás tárgyává tegye.

Választások.

A III. választó kerületben megválasztott Krausze Ignác bizottsági tag igazoltatik azzal, hogy mandátuma 1899. március 19-éig tart.

Az igazoló választmányba főispán elnökül Krasznay Mihályt, tagokul Egry József, Hölbling Miksa és Szeredy Józsefet nevezte ki, a kikhez a közgyűlés a maga részéről Hartl Ferenc, Fekete Mihály, Hoffmann László József bizottsági tagokat választotta. Vagyis a bizottság összállítása maradt a régi.

A közigazgatási bizottságból a folyó év végével 5 tag kilép. Ez az öt tagsági helyszavazó lapok beadása által töltetett be. A beadott 61 szavazólapon mint legtöbb szavazatot nyertek a következők lettek a közigazgatási bizottság tagjai: Egry József 56, Jobst László dr. 59, Kindl József 59, Ráth Mátyás 53 és Szeredy József 59 szavazattal.

A skontrális bizottságba Bolgár Kálmán és Szeredy József választottak meg.

A hegyrendőri bizottságba ufolag a régi tagok lettek megválasztva. Ennél a pontnál felszólt Kelemen Mihály, aki reámutat, hogy ez a hegyrendőri bizottság évről-évre meg lesz választva, de hogy mire jó ez, mit tesznek a tagjai, azt senki sem tudja. Egyet azonban szomorúsággal kénytelen konstatálni, nevezetesen, hogy a pécsi szőlősgazda még a saját szőlőjében sem élvez vagyonbiztonságot, sőt még az élete sincs biztonságban. Kívánja, hogy a közgyűlés utasítsa a tanácsot, ez pedig a rendőrkapitányt és a most választott bizottságot, hogy egyszer valahára véget vessenek erélyes kézzel a mostani ázsiai állapotoknak.

Vaszary Gyula főkapitány igazat ad a

először újra előhozom e tárgyat, az utolsó szavam leendő vele. Mit tehettem? Egyfelől az atyai hatalom, illetve tilalom tartott bilincseiben, másfelől lelkem, szívem vágya oda vonzott a világ deszkáira, oda, hova érzetem szerint teremtve lettem, hol a jövőndő nagyság hajnalcsillaga mosolygott felém. Tizenégy éves valék s már szerelmes voltam . . . igen az. Szerettem forrón, kimondhatatlanul, örökre. Szerettem azon ismeretlen jövőt, melyről eddig legfeljebb csak álmaim tündérfátyolán át tekintve alkothattam ábrándképeket. Érzetem azt sugta, hogy hitemben nem fogok csalódní. De hogy érhessem el azt? Két év mulva sorsom eldőlt. Fővárosunk s így hazánk legnagyobb színművésze szeretett belém. Nem is tudom, hogy ismertem meg. Atyámmal Pestre rándultunk. Szép leány voltam, a virágfakadás korában, s mint sok másnak, neki is szemébe tűntem. Nemsokára ismerősök lettünk. S most jön élettem legszomorubb, de azért legboldogabb korszaka is. Ez talán ellentétes állítás, de való. Egytelől állt a boldogtalan szerelem karöltve a szülői szeretettel, másfelől a boldogság az apai átok kíséretében. Ezek közt kelle választanom, s én az utóbbit választottam. Otthagytam atyám házat, a színpadra léptem, neje lettem a legnemesebb-zivü, legszeretőbb embernek s atyám átka kísért nászutamon. . . Ön mosolyog? ugy-e nem hiszi el, hogy igazat szóltam, mi-

dön öt a legnemesebb szívűnek nevezém. Önök nem tudják, mily nagy szíve van egy drámahősnek! Önök azt nem értik! Igen ő nemes volt . . . hisz hogyan lehetett volna nagy szív nélkül? Vagy talán azt hiszi, hogy egy igazi művész a közönségért játszik? Ó nem! játszik azért, mert vonzódik az ő nagy alakjaihoz, érintkezik szellemükkel s ez csak olyanok közt lehet, kik rokonérzelműek! A kis ember nem tudja méltányolni a nagy tetteket, mert hogy azokat valaki felfogja, ahhoz nagy lélek kell!

Azután lassankint beteljesültek álmaim. Lettem az ő vezetése alatt nagy művésznővé, világszerte csodált tüneménynyé. Utam diadalmenet volt, koszorukat fűztek homlokomra, virágesővel borítottak el, dedelgettek, a költők szerelmes verseket, hizelgő ódákat irtak hozzám, csak egy nem tetszett a közönségnek, hogy én szerettem, imádtam — férjemet. . . Azt gondolják önök, egy művésznő szíve nyitott templom, melybe mindenki szabadon járhat, csak egy van kizárva — a férj? Én ellenkező nézetben voltam és vagyok. Ó, higgye el, a drámai tanulmányok jó iskolák, hol az ember megtanul szeretni s hűségét megőrizni.

Kértek, esengtek, hogy egy parányi kegyben részesítem őket. Nem hallgattam rájuk. Ezzel megkezdődött a harc. A kik nem tudtak

fölszóalónak; de hát ő a mostani áldatlan állapotokat nem a bizottság vagy a főkapitány mulasztásának, mint inkább az előbbi közönyének tudja be. Szóló a legnagyobb örömmel hívta egybe a szőlőtulajdonosokat, hogy alakuljanak át hegyközséggé, mert így, ahogy most vannak a mi szőlőbeli állapotaink, semmi jót sem várhat. Őt-hat beteges, elaggott hegypásztor teljesíti ott a közbiztonsági szolgálatot, ami bizony teljesen reménytelen állapot. Szóló a rend helyreállításához szükségesnek tartja először is az utak jókarba helyezését s másodsor a hegyközség megalakulását, a hol maguk az érdekelt szőlőbirtokosok léven a tagok, a saját belátásuk szerint intézkednek. Addig míg ez nem következik be, a mostani csekély erő mellett, alig helyezheti kilátásba az állapotok megváltozását.

Cirják Ignác szerint olyan csekély díjazásért, mint most van a hegypásztoroknak, jobb szolgálatot alig lehet kívánni.

Majorossy Imre polgármester szintén elismeri, hogy az állapotok kevésbé megfelelők. Bizony 15 frt havi díjazás nagyon kevés egy hegypásztornak is. Nézete az, hogy arra való éppen a most megválasztott hegyrendőri bizottság, hogy adjon véleményt, hogyan lehet ezeken az állapotokon segíteni. Mert 2500 katasztrális hold szőlőterületünk van, amely nagy vagyont képez s nem lehet tűrni, hogy ez Csáky szalmája legyen. Ő is a mellett van, hogy leghelyesebb megoldás lesz, ha a szőlőbirtokosok hegyközséggé alakulnak át.

Az iskolaszék tagjainul a következők választottak meg:

Aidinger János, Bolgár Kálmán, Böhm C. Félix, Dr. Cirer Elek, Dischka Győző, Egry József, Engel József, Fekete Mihály, Graumann János, Gadó Nagy József, Hartl Ferenc, Dr. Hölbling Miksa, Incédy Dénes, Jankovics Hugó, Dr. Jobst László, Krasznay Mihály dr. Kelemen Mihály, Kiss József, Kindl József, Majorossy Imre, Maletter Rezső, Ott Márton, Papp József, Piacsek Gyula, Radócsay Mátyás, Rauss József, Stern Károly, Dr. Szeredy József, Sziebert Nandor, Szuly János, Tamássy Ferenc, Dr. Tróber Aladár, Tiefenbacher Nandor, Vaszary Gyula, Weidinger Ferenc, Wiezner Rajmár.

A pénztári ellenőri állásra a kijelölt bizottság senkit sem jelölt; miért is a polgármester utasított, hogy az állásra újabb pályázatot hirdessen.

Az igtatói állásra első helyen Pollák Viktort, második helyen Vidákovits Pált, harmadik helyen Szily Istvánt, negyedik helyen

a családi életben tönkretenni, a színpadon kísérelték meg megbuktatásomat. Én felvettem a keztyűt, s — elbuktam.

S most jött a legádázabb csapás. Férjem megtudta, hogy miatta buktam meg s az a nemes, az az imádott férfi agyonlőtte magát, hogy ne legyen utamban. Ó be szeretett! Kétségbeesetten borultam le hült tetemére, örültem csokolám azt az imádott, azt az egykor lángszavú s most fehér, élettelen ajkat és sirtam keservesen.

Többé nem léptem fel, megutáltam a színpadot. Visszatértem atyámhoz s ő tárt karokkal fogadott.

Nem mentem soha férjhez többé. Olyan férfit nem lehet feledni, mint ő volt. Ez az én szerencsétlenségeken gazdag életem története — kívánta hallani, elmondám.

Az ifju halkan állt fel s igazi, benső indulattól részkető hangon meghatva szólt: — »Eleonora, én nagyon, de nagyon szánom ő nt.«

Az asszony pedig lerogyott a pamlag puha vánkosaira, egy szót sem szólt, csak sirt, csak sirt keservesen.

Tiborcz Ágost.

Neischl Gézátt jelölte a bizottság. Névszerinti szavazás kéretvén, mint a legtöbb szavazatot nyert *Pollák*, Viktor lón megválasztottnak kijelentve.

Az üresedésbe jött két *negyedmesteri* állásra 8 pályázó közül a bizottság csak kettőt jelölt, névszerint *Sipos Jánost* és *Chalupka Györgyöt*. Főispán nevetve kérdezi, hogy kíván-e valaki névszerint való szavazást? (Közbeiktatások: Éljen a szabad választás.) E szerint a két kijelölt egyén meg van választva.

Az *anyakönyvvezetői irnoki* állásra az egyedüli folyamodó, *Guth Ferenc* választatott meg.

A siklósi-utcai átjáró.

Olvastatott a m. kir. államvasutak igazgatóságának válasza a siklósi utcai vasuti átjáró ügyében, melyben az igazgatóság kijelenti, hogy az új pályaudvar felépültével a tolatások Szt.-Lőrinc felé fognak történni, tehát a siklósi-utcai áthidalás szükségtelen, miután a sorompók csak a rendes vonatközlekedések alkalmával lesznek lebecsátva.

Papp József indítványozza, hogy ez a kérdés nem olyan alárendelt kérdés, melyet ilyen egyszerűen el lehet intézni, hanem igenis, olyan közös érdeke a város lakosságának, melyen mielőbb segíteni kell. Most van a legfőbb ideje ezt az ügyet véglegesen rendezni. Szóló még áldozatoktól sem riad vissza. Főlkérendő volna a főispán, a város orsz. képviselője, hogy egy 12 tagú küldöttséget vezessenek a kereskedelmi miniszter elé, akik kérjék a siklósi-utcanak áthidalását, amely legalábbis a pályaudvar kiépítésével egyidejűleg volna keresztülvihető.

Az indítvány egyhangulag elfogadtatván, polgármester megbizatik, hogy önként jelentkező bizottsági tagokból állítsa össze ezt a küldöttséget.

Kultur mérnökség Pécssett.

A tanács javasolja, hogy a kormány által létesített tervbe vett kultur mérnöki hivatalok közül egy Pécssett állitassék föl s ebben az irányban a közgyűlés fölratíltal forduljon a kormányhoz; közbenjárásra pedig a főispán kéressék föl.

Egry Béla indítványozza, hogy ne csak a főispán, de Baranyamegye társ-törvényhatósága, sőt az érdekelt uradalmak is kéressenek föl megfelelő lépések megtételére, amelyeknek szintén érdeke, hogy ez az új hivatal ne legyen valahol Somogyban.

Majorossy Imre polgármester szintén úgy kontemplálta a dolgot, mint az előtte szóló; de hát kifogytunk az időből és a dolog reánk nézve nagyon sürgős, mivel nemsokára döntés alá kerül. Elégedjek meg tehát a közgyűlés a tanácsi előterjesztéssel s kérjük föl a főispánt hathatós közbenjárásra.

Főispán kijelenti, hogy kötelességének tartja ebben a tekintetben a város közönségének óhaját minden erejéből támogatni.

Igy aztán a tanácsi javaslat elfogadtatott.

Az új közbégőhid telke.

Olvastatott a tanácsi előterjesztés, mely tudomására hozza a közgyűlésnek, hogy a kereskedelmi miniszter a közbégőhid céljaira szükséges területekre nézve a kisajátítási jogot, megadta. Időközben alkudozások folytak a terület tulajdonosának, a pécsi székesegyház képviselőivel, a kik hajlandóknak mutatkoztak a szükséges terület átengedéséhez, ha megfelelő réteket kapnak érte és az árkülönbözetet a város reáfizeti. A közgyűlés úgy határozott, hogy emez egyességi ajánlat félretételével a kisajátítási eljárás foganatba vétele iránt felterjesztés intézendő a miniszterhez, hogy azt mielőbb rendelje el.

A központi temető.

A köhid-dülőben fekvő 33 katasztrális hold terjedelmű telkeknek a köztemető céljaira való kisajátítását proponálja a tanácsi javaslat.

Cirják Ignác inkább a sátorábor helyét ajánlja, a mely inkább megfelel ennek a célnak. A katonai kincstárt pedig rekompenzáljuk egy másik hasonló nagyságu telekkel a honvéd hadapród-iskola körül, ahol van víz elég.

Majorossy Imre polgármester kijelenti, hogy ott nincs a városnak saját telke, azt drága pénzen kellene megszerezni. A régi temetőink tele vannak s az új temetőről való gondoskodás a körmünkre égett. Ilyen pourparlékkal csak elodázzuk a kérdés megoldását.

Papp József azzal kezdi, hogy kerek 130.000 frtba került nekünk a sátorábor létesítése, amelyre most, úgy látszik, a honvédelmi kincstárnak nincs szüksége, mert a berendezési tárgyakat részletekben áruba bocsátja. Az a 40 hold kiterjedésű terület még most is a mi nevünkön van, mi csak használatra engedjük át a m. kir. honvédségnek, amelyet most a közös hadsereg használ. Erélyesebben kellene föllépnünk, hogy ezt most visszakupjuk, mert bizony ennél alkalmasabb terület központi temető céljaira nem áll rendelkezésünkre. Kövessünk el mindent, mert eddig úgy sem tettünk semmit, s pár hónap alatt eldőlt a dolog a mi javunkra, ha a főispán ur kegyes lesz eljárni a honvédelmi miniszter édes atyjánál.

Herbert tanácsos nem tartja célhoz vezetőnek a minisztert ilyen kérelmekkel zaklatni, de meg ha lehetne is a sátorábor megszüntetését elérni, ő ezt nem tartaná előnyösnek a városra, mert akkor a bevonuló póttartalékosokat a városban a polgárok házáinál kellene elszállásolni, mivel nincsen elegendő kaszárnyánk.

Kélemen Mihály a temetőkérdéssel kapcsolatosan bizottságot indítványoz kiküldetni temetői rendszabály elkészítése végett.

Többek hozzászólása után s közgyűlés elfogadja a tanács javaslatát s a kisajátítási eljárás engedélyezését kéri a 33 holdnyi területre, de egyidejűleg a tanácsot megbizza, hogy a honvédelmi kormányval tárgyalásba bocsátkozzék a sátorábor átengedése iránt. Végül a temetői bizottságot megbizza egy temetői rendszabály kidolgozásával.

Az árvatári kötvények ügye.

A tanács előterjeszti a gyám-pénztári számadások megvizsgálására kiküldött bizottság jelentését, a mely a számadásokat rendben találta s a felmentvényt megadatni kéri.

Egry József felhívja a tanács figyelmét a bizottságnak arra az indítványára, hogy a számvétség ama tagjai, kik az árvatári számadásokat vezették, továbbra is részesüljenek az eddigi jutalmazásban.

Mutnyánszky Béla mielőtt jutalmat szavazna, meg akar róla bizonyosodni, hogy kik érdemesek jutalomra. Azért kérdést intéz a polgármesterhez, adjon felvilágosítást a Krisztián-féle 8000 frtos árvatári kölcsön ügylet állásáról, mert ott mulasztások történtek.

Németh József tiszti gyámügyész, ki az ügyet alaposan ismeri, előadja, hogy a Krisztián-féle kölcsön megszavazása teljesen szabályszerűen történt. A jelzálogos ingatlanok utóbb árverés alá kerülvén, az árvatár követelése részben készpénzben, részben pedig az árvatár által megvett ingatlanban megtérült. Az a legóvatosabb kölcsönzésnél is megcsik, hogy a hitelező néha kénytelen megvenni a jelzálogos ingatlant. Az árvatár követelésének kamatját a megvett ingatlan meghozza, a tőkét pedig biztosítja.

Mutnyánszky elismeri, hogy a kölcsön megszavazása rendben történt, de annak érvényesítése már nagyon különös jelenségeket tüntet fel. A kölcsön március 29-én lett folyósítva s a jelzálogos ingatlan már április 4-én el lett árverezve. A gyámügyész a kölcsönből kifizetett 3000 frtot meghaladó előző adósságot anélkül, hogy biztosította volna az árvatárnak azt az elsőbbséget, a melylyel a beváltott előző adósságok bírtak. Ez minden-

esetre vizsgálatot igényel, amelyet vagy a tanács vagy egy külön bizottság ejtsen meg.

Németh József nem ellenzi a vizsgálatot, mert az csak azt igazolhatja, hogy ő helyesen járt el. Ő éppen ezt az ügyet a polgármester elé is terjesztette hivatalba lépésekor s az is rendben levőnek találta.

Polgármester előadja, hogy ő az ügy számadási részét átvizsgálta s ott nem talált hibát, a kölcsön érvényesítésére azonban nem terjeszkedett ki s ezért nincs más hátra, mint megbizni vagy a számvizsgáló vagy a jogügyi bizottságot a vizsgálatl.

Mutnyánszky annál inkább is kéri a vizsgálatot, mert a Krisztián-féle eset csak egy a sok közül. A volt polgármester megbizásából ő és még néhány bizottsági tag két év előtt átvizgálták az árvatári kötvényeket s mintegy 188 kötvénynél nem volt megállapítható, meg van-e a teljes árvatári biztosítékuk.

Többek hozzászólása után, mely felszólalások főleg akörül forogtak, hogy ki bizassék meg a vizsgálat eszközzésével, elhatározta a közgyűlés, hogy az árvatári számadást tudomásul veszi, a felmentvényt a kezelőknek a szokott óvás fentartásával megadja, a gyám-tári kötvények átvizsgálásával pedig a jogügyi bizottságot megbizza.

Templomok javítása.

A belvárosi plébániatemplom kupolájáról a szél a pléhfedézetet már darabokban hordván szét, a tanács javasolja, hogy a tetőzet vörösrézrel fedessék, mi ugyan 13.000 forint költséget okoz, de aztán tartós is lesz.

A barátok templomának restaurálására már a mult közgyűlés tetemes összeget szavazott meg, de most az is kitűnt, hogy a kórus is oly rozzant állapotban van, hogy azt is újra kell építeni, mi 1018 frt költséget igényel.

A közgyűlés mindkét templomra való tanácsi előterjesztést megszavazta.

Jutalmak.

A városi pénztárnál letétben kezelt idegen pénzek kamatai az eddigi szokás szerint a számvétség tagjai között osztattak ki jutalmul. Tavaly 144 frtot tett ki eza kamat, melyből Rozgonyi 100 forintot, Sabini pedig 44 frtot kap. Az idei első felévbéli 77 frtot Rozgonyi kapja.

A nagy farsang böjtje.

Közgyűlési határozatok folytán sokat mulattunk az idén. A volt főispánt hét országra szóló ünneppel bucsuztattuk el, arcképét is megfestettük, diszpolgári oklevele is remeke a helyi iparnak, no meg az új főispánt is illő módon kellett fogadnunk. De hát mindehhez nem elég ez emelkedett hangulat s azért a tanács ma azzal fordult a közgyűléshez, hogy mindezeknek az ünnepléseknek 2598 frt 65 krt kitevő költségét szavazza meg, s ezt a közgyűlés, ha kissé fanyar képpel is, meg is tette, jól tudván, hogy minden farsangnak meg van a böjtje is.

Szabályrendeletek en bloc.

A borellenőrző bizottság szervezete, meg a téglák és cserepek méretei tárgyában készült szabályrendelet tervezeteket a közgyűlés szó és változás nélkül elfogadta, jól tudván, hogy azok a világ folyásán ugysem fognak egy cseppet sem változtatni.

Bányászati kongresszus Pécssett.

A tanács jelentette, hogy az országos magyar bányászati és kohászati egyesület elfogadván Pécs város meghívását, jövő évi kongresszusát itt fogja megtartani. A közgyűlés ezt tudomásul vevén, utasította a tanácsot a szükséges előkészületek megtételére.

Zavaros Péter nyugdíjaztatása.

Zavaros Péter tanácsnok, az árvaszék elnöke nyugdíjaztatását kérte, mely kérelem szabályszerű tárgyalás végett kiadatott a polgármester elnöklete alatt működő ötös bizottságnak.

A zólyomi átirat.

Zólyom vármegye átiratot intézett a törvényhatóságokhoz, hogy az 1848-iki törvények félszázados évfordulójának megünneplése tárgyában a képviselőházhoz intézett feliratát pártolják. — A közgyűlés a tanács javaslatára rámondta, hogy pártoljuk, mire $\frac{3}{4}$ 12 után a közgyűlés véget is ért.

Hirek.

Pécs, 1897. december 27.

A szeretet ünnepe.

Hálatelt szívvel zengett az ének hegyen völgyön:

Dicsőség a menyben az Istenek

A földön a jóakaratu embereknek . . .

Megszületett az Ur Jézus, a boldogságos Szűz fia, ki elvette a világ bűneit. A betlehemi pásztorok leborultak a jászol elé, mely bölcsőjévé lett a Megváltónak s az istenfélő hívek ezernyolcszázkilencvenhét esztendővel a születésnap után ép oly áhitatos szívvel énekelték:

Menyből az angyal

Lejött hozzátok

Pásztorok . . .

Jézus karácsonyfája mellől és az éjféli-mise misztikus sötétjéből egyforma magasztossággal szárnyalt fel az ének az Ur zsámo-lyához, ki végtelen kegyességében elküldte egyetlen fiát a Földre, hogy váltsa meg a tévelygő emberiséget szörnyű bűneitől. A kereszténység legnagyobb ünnepe volt: tegnapelőtt és tegnap a szeretet ünnepe. Öröm és boldogság terült el a Földön, az ellentétek kisimultak, az élet küzdelme, zaja elcsendesedett két napra, hogy helyet adjon a sziv barátságos melegének s a vallásos áhitatnak. De nemcsak a keresztények, a más hitűek is, az egész világ megünneplé karácsonyt, karácsony boldog estéjét, melyen ajándékot hoz a Jézuska minden jó gyermeknek, jó embernek . . . Nagyon árva az, aki karácsony este nem ünneplott. Ki tudná megszámlálni, hány millió karácsonyfa gyertyáscskáit gyújtották fel, mikor leszállt a korai est, hány millió gyermek állta közül sugárzó arccal a fényes karácsonyfát, a sok drága krisztkindlit? Egyiknek kisebb, másiknak nagyobb jutott Jézuska fájából, de az öröm, a boldogság egyforma volt. És a gyermekek boldogsága a szülőké is. Az ajándékozás nagy napjai ezek, mindenki vett, mindenki adott ajándékot, kedveskedett övéinek.

A templomoknak is legnagyobb napjai voltak ezek, arany napjai. Ének zengett mindkét nap a homályos boltok alatt, a padok zsufolva voltak. Aki egész évben nem imádkozik, most keresztet vetett magára . . . Hisz a hitetlen is, a tömjén felszálló füstjével felküldi lelkét a Mindenhatóhoz . . . Minden templomban szombaton hajnalban volt az utolsó roraté. Nagyharang hívta a híveket, kik megtöltötték a templomokat. Az ünnepélyes misét ajtatosan hallgatták s a kóruson a templomi kar utolszor énekelte: Harmatozzatok egek . . . Éjjel fél tizenkettőkor ismét megszólalt a nagyharang. Kongó szava szétterült a sötét éjszakában a csendes város felett s a családi körben ünneplő hívek felkerekedtek, betértek az Ur házába, az éjféli-misére. Alig győzték a templomok befogadni a sok hívót. Mikor éjfél után kitódult a templomokból a tömeg, hangos lett a város, de nemsokára elült a zaj . . . Hogy a két karácsony ünnepe ismét újra éledjen az öröm, a béke és szeretet jelei között. Fehér karácsonyunk volt s ma, hogy elmúltak felettünk a boldog ünnepek, mi olvasóinknak ime — boldog hét-köznapokat kívánunk!

Napirend 1897. december 28-án.

Naptár: kedd, dec. 28. — Róm. kath.: Aprószentek. — Prot.: Aprószentek. — Görög-kei. (dec.

16.) Teofánia. — Zsidó: Tebeth 3. — Nap két 7 óra 34 perckor; nyugszik 3 óra 59 perckor. — Hold két 10 óra 15 perckor délelőtt; nyugszik 9 óra 58 perckor este.

Időjárás: hőmérséklet 7-5 Celsius fok hideg; légnyomás 753. — Kilátás: a központi meteorológiai intézet jelzése szerint hideg és száraz idő várható. **Színház:** »Szép Helena«, operett.

— **(A jótékony nőegylet thea-uzsonnája.)** Az ünnepek alatt sem feledkezett meg a nőegylet szegényeiről és táncolni vágyó vendégeiről s karácsony második napján, vasárnap, újból terített asztalokkal várta a vendégeket, kiknek részére szintén karácsonyfát állított, melynek ágai között s az alatta levő asztalon számokkal ellátva függött és hevert a sült malac, pezsgő, kisebb-nagyobb borosüvegek, sajt, cukorka, torta, virsli, szivar stb., a podiumon pedig fel volt állítva a nagy szerencse kerék, megtöltve összegöngyölt papirszeletekkel, melyek részben üresek voltak, részben pedig a nyereményeken levő számoknak megfelelőek voltak rájuk nyomtatva. És huzták ki a játszók egymásután a papirszeleteket s a kinek kedvezett a szerencse, az részesült a karácsonyfa ajándékaiból, a kinek pedig üres cédulák jutottak, az sem sajnálta pénzét, hiszen a szegények részére gyűlt össze abból 44 forint. Közben *Taky Gyula* ur és neje szül. *Schlauch* Anna urhölgy énekeltek egy bájos duettet, melyet a zajos tapsokra egy bús, érzéssel előadott magyar dallal toldottak meg s midőn még most sem akart csendesülni a tapsvihar, *Taky* ur még egy szóló részletet adott elő a »Büvös vadász« operából. A két szereplőt eléggé ismeri közönségünk s fényesen bizonyították az élénk tetszésnyilvánítások, hogy a vasárnapi szereplésük is méltó volt az eddigiekhez. Ezután a nőegylet fáradhatlan titkára *Rech György* kapitány vezetett fel a podiumra egy *olasz énektársaságot*, melyről a könnyen hívők részére be kell valanunk, hogy biz az egy rendes, karácsonyi, énekes gyermekcsoportból állott, de azért vidám derűtséget keltett a közönség soraiban. Majd elárverezték a ki nem huzott nyereménytárgyakat és annak végeztével a *Rác Guszt* zenekarának egy része kezdte el a podiumon a talp alá való játszani s tartott a tánc csaknem 11 óráig. A gazdasszonyi tisztel-
lato és vendég-hölgyek névsorát a következőkben adjuk: *Bóc Alajosné, Bolgár Ferencné, Böhm Carolin, Csigó Jánosné, Duka Achillné, Deutsch Kornélné, Denk Lajosné, Engel Gyuláné, dr. Friedl Károlyné, Gallé Menyhátrné, Jeszenszky Lovácsné, dr. Jobst Lászlóné, Krasznay Mihályné, Kindl Ferencné, Lauber Rezsóné, Littke Józsefné, Littke Ernőné, Mestrits Imrené, Mihályffy Árpádné, Magyarly Gyuláné, Nábracky Lajosné, Novák Jánosné, Neuber Janosné, dr. Nagy Gézané, Pilch Antalné, Schwabach Gézané, Stern Károlyné, Sipőc Istvánné, Szily Jánosné, Taizs Józsefné, ifj. Wachauer Károlyné, Asztalos Lujza, Bolgár Mici, Duka Mileva, Dávid Ilona, Eckensberger nőv., Éhn Emilia, Hillebrand Janka, Jeszenszky Irén, Jeszenszky Marika, Kovácsfy Mimi, Klimó Emma, Kaltnecker Ilona, Kristof Vanda, Kindl Gizi, Lauber Margit, Lechner nőv., Lakics nőv., Nagy Clemi, Neuber Mici, Novák Ilona, Obetko Gizella, Pilch Böske, Razgha Ilona, Röck Janka, Rihmer Margit, Rihmer Albina és Margit, Sebesy Melanie, Streicher Irén, Schultz Márta, Schwerer Lenke, Sey nőv., Schlauch Terka, Szily Terka, Vasváry Flóra.*

— **(Megostromolt bolt.)** Szombaton, hajnali félhárom óra tájban özv. *Augustinovic* Józsefnének a hegyalja-utcában levő boltja ajtaján nagy dörömbölést vitt véghez két suhanc legény. Az éjjeli nyugalomban megzavart asszony kiszólt nekik, hogy menjenek haza s bár azok pálinkát kértek jó pénzért, nem adott nekik. A két suhanc erre köveket ragadott fel és megostromolván a boltot, annak ajtaját betörték s a szegény öregasszonyt ütlegetni kezdték. Mikor egyik lakó erre se-

gitségére ment, azt is földte teperték s a nagy lármára felriadtak az egész utca lakói, mikorra épen oda ért a helyszínére a rendőr-örjárat. Az egyik suhanc megugrott az elfogatás elől, de a másikat, aki a főtettes volt a bolt megostromlásában, *Pretz Antal*, tizenhétéves kőműveslegényt lefűlelték s bár még a rendőröknek is ellenállott, mégis bekísérték a városházára, ahol a kóterben érte meg a karácsonyi ünnepet. A kihallgatásáról felvett jegyzőkönyv alapján különben megtették a feljelentést ellene a bíróságnál, a hol majd megkapja a méltó büntetést a bolt megostromlásáért.

— **(A jégpálya hivatalos megnyitása.)** A mit tavaly egész télen hiába vártunk, meghozta azt is az idei karácsony: a jeget. Karácsony előestéjének napján nyílt meg először a jégpálya; a nagy kiterjedésű jéglap fényes, csillogó, tükörsima ragyogásával ugy csalogatja e szép és egészséges sport kedvelőit és azok nem is késtek leakasztani a szegről régen heverő korcsolyájukat s már pénteken délután lehetett látni a legszenvedélyesebb korcsolyázókat, a mint végig szá-guldvá a sima pályán, gömbölyű iveket rajzoltak annak eddig érintetlen felületére. Szombaton karácsony első napja levén ismét csak kevesen keresték fel a pályát, de vasárnap, mikorra a hivatalos megnyitás volt kitűzve, katonai zene mellett, már szép számú közönség haladt a város széle felé, hogy egy kellemes délutánt töltsenek a jégpályán. Fél háromkor kezdett játszani a zenekar s ugy ennek hangjai mellett, mint a szünetek alatt vigan siklottak ide s tova a korcsolyázók, helyenként hosszú sorba fogózva haladnak, hogy aztán megállva, a szélen haladót szédítő gyorsasággal röptessék tova, majd egymás után sorakozva vonatot játszanak, amott pedig két, három, négy águ csillagot képeznek s mindezt pezsgő jókedvvel, vidám nevetés kíséretében, mibe beleolvad a leszálló jég egy egy recsenése, mélyhangu zenéje, mitől jóleső pir aranyozza be a szemeket, a felhevülés csillogása élénkíti meg az arcokat. A leáldozó napnak a ködön átvöröslő tüzrózsája beragyogja a párokat, a mint trerész ivenekben futják át meg át a pályát s a mint lassan, lassan mind sötétebbé lesz a szürkület, a legkitartóbbak is lekötetik a korcsolyát, hogy elfáradva talán egy kissé, de vidáman térjenek haza a meleg szobába, elhagyják a jégpályát a — viszont látásra holnapig.

— **(Eljegyzések.)** *Mutschenbacher* Edvin dr., dárdai kir. aljárásbíró, 52-ik gyalogezredbeli tartalékos hadnagy tegnap eljegyezte *Zsolnay Margitot*, *Zsolnay Imre* butorgyáros leányát. — *Günsberger* József, banktisztviselő, szombaton este eljegyezte *Eisner* Juliskát, *Eisner* Dóci helybeli tekintélyes kereskedő leányát. — *Kaufmann* Lajos, pécsi királyi adóhivatalnok tegnapelőtt jegyezte el özv. *Fesztl* Károlynét, *Wein* Lajos, mohácsi építész leányát, Mohácson.

— **(Kinevezés.)** *Elekes* Gyula, pécsi kir. törvényszéki aljegyző, a szegedi kir. törvényszékhez albiróvá neveztetett ki.

— **(Jótékonyosság.)** Lovag *Biedermann* Rezső baranya-megyei nagy birtokos f. hó 23-án ez idén is karácsonyfát állított fel az uradalma iskolájába és ovodjába járó gyermekek számára. A karácsonyfa ez idén nem az urasági kastélyban, hanem Kárász pusztán, az uraság által fenntartott ovodában volt felállítva s az uraság nevében az óvónő osztotta szét a rengeteg sok ajándékot a gyermekeknek. Másnap a szentegáti kastélyban maga az uraság neje *Bleichröder* Elza bárónő ajándékozta meg gazdagon az uradalom összes gazdatisztjeit, azok feleségeit és gyermekeit.

— **(A Polgári Daloskör Szilveszterestélye.)** A pécsi Polgári Daloskör Szilveszter-estélyéről a következő tréfás meghívót vettük: Sok viszontagság és nehéz küzdelmek árán egy évet ismét szerencsésen az enyészetnek adtuk át. E fölötti örömeinknek

kifejezést adandó, egy, a maga nemében páratlan »Halotti Tor« rendezésére vállalkoztunk melyet a legnagyobb fényvel s itt még soha nem látott luxuriosus apparatusokkal a helybeli »Vigadó« disztermében f. é. december hó 31-én, Szilveszterestélyén meg is fogunk tartani. A boldogult óhajához képest a koszoruk mellőzése, de a legpajzánabb és legtömegesebb részvét kéretik. A gyászszertartásra megállapított még a következő egészen új Műsor: 1. Népdalok Huber Károlytól. A mély gyásznak megfelelő kifogástalan, fekete ruhákban előadva a »P. P. D.« által. 2. Ennek már lüttek. Couplet, irta és szívszégből átengedte padosfai Németh János (Szentirmai Elemér). A ki ezen sem tud már nevetni, annak már aztán igazán lüttek. 3. Lohengrin Kiéltzben. Opera, irta: Kron Lajos, Wagner Richárd nevét egyszerre tönkretevő, korszakot alkotó opera, előadva a hirhedt. egyenesen a tulvilágról ez alkalomra szerződött művész-titánok által. A zenét az ez alkalomra külön megerősített zongora szolgáltatja. 4. A Doktornál. Irtá Lehnert Károly, Férfikar, melytől a betegek meggyógyulnak, az egészségesek halhatatlanok lesznek. — Az elől említett kifogástalan gyászruhák második és utolsó előtti fellépte. 5. Ezt szeretem. Couplet, irta Reinhard K. Napi renden levő dolgok szeretetre méltó módon való feltalálása bygophon csemegével. A műsor fénypontját képezi: 6. A polgári leányiskolában, zenésített életkép, irták Renger Frigyes és Vész Albert. Személyek: Tanítónő * Etelka * Klára * Elza * és a teljes női énekkar. 7. A »Bugaci Hiradó« kiadóhivatalában. Életkép. Koch Ernő eredeti elbeszélése nyomán irta és zenéjét szerző: Vész Albert. Személyek: Ollósy Timopherás lapszerkesztő * Krákögő, hőstenor, a piripócsi udvari dalműszínház elsőrangú művésze * Rimeki Apolló, verstermelő nagygyáros, a könyvet szárító és sóha-

jokat idomító részvénytársulat vezérnoka * Sisiphusi Dromedár Bucephalus, vasrágó, az Olyimphuson rendszeresített égháborukat rendező nagybizottság tiszteletbeli tagja, képesített hasbeszélő és felhőtölő * Purcellpám Hoppla, kaucsuk művész, a pozámi kir. udvari színház ballett-előtáncosa * 8. Rajta. Rohampolka, vegyeskarra irta: Langetreu F. Előadja a »Pécsi Polgári Daloskör« teljes vegyeskara. — A már kétszer említett kifogástalan gyászruhák ez évben visszavonhatlanul utolsó fellépte. A műsor szövegét fordította és betanította Vész Albert egyleti karmester. Belépő-jegy előre váltva 80 kr., este a pénztárnál 1 frt. Pártoló tagoknak csakis a pénztárnál váltva 60 kr. Jegyek előre válthatók: Engel Lajos utóda könyvkereskedésében Király-utca, az »Arany hajó«-val szemben. Bencenleitner Sándor ur Bazár-épület és Irgalmasok-utcai cukrászdájában, Schvare Károly ruhafestő ur Mária-utca, Póth Gábor ur kereskedésében és Gantner Ágoston esztergályos ur üzletében. A zenét Korodi Károly népzene-kara szolgáltatja. Kezdeté pont 8 órakor.

— (Áthelyezés.) Remsey Lajos dr., sárbogárdi és Huszár Alajos, marcalii királyi járásbírósi albirák kölcsönösen áthelyeztettek.

— (Megerősítés.) Hirn Lajos, pécsi állami főreáliskolai rendes tanárt ez állásában a vallás- és közoktatásügyi miniszter végleg megerősítette.

— (A népgyűlés.) A munkástörvényjavaslat ellen népgyűlést tartottak tegnap délelőtt a városi tornacsarnokban. A népgyűlést a helybeli szociáldemokrata párt emberei közül Horváth József, Véber József, Ponauer József, Novákovits István és Horváth Lajos hívták egybe vasárnap reggel 9 órára, azonban a kitűzött időre csak a hatóság képviselői jelentek meg s csak féltíz óra után telt meg a tornacsarnok nagyterme annyira, hogy a nép-

gyűlést meg lehetett nyitni. A népgyűlés elnökévé Horváth Józsefet, jegyzőjévé pedig Hortianszky Istvánt választották meg s első szónok Schmira Károly volt, a ki ismertette a népgyűlés célját, a mi nem más, mint tiltakozás a készülő munkástörvény ellen. Beszédében meglehetősen hosszasan tárgyalta a munkások sokat emlegetett sanyaru helyzetét s mivel ezen a munkástörvény nemcsak nem változtat, sőt még nyomoruságosabbá teszi azt, felhívta a népgyűlést, hogy e törvényjavaslat ellen tiltakozzanak. A második szónok Végh József és a harmadik Horváth Lajos volt, a kik szintén a munkások elnyomatásáról és a készülő munkástörvény rosszágáról beszéltek. E három beszéddel tizenegy óráig kihúzták az időt, a mikor megint Schmira Károly lépett az emelvényre. Vehemens beszédet akart kivágni, de mikor a karácsonyi ünnepeket emlegette, hogy a munkásnak nincs karácsonya a nyomor és az elnyomatás miatt, — hivatalos rendreutasítást is kapott a hatósági közegektől. Majd Mahovec Károly szólt, a ki a munkásnép sorsának illusztrálására felhozta, hogy mikor a városi erdőbe munkásokat fogadtak fel, dobszó mellett hirdették ki, hogy nyolcvan krajcár napszámot adnak a munkásoknak; de mikor százan is jelentkeztek, akkor csak hetven krajcárért fogadták fel őket s a lyukvágás nehéz munkája mellett az alantas erdészek részéről is a legszigorubb bánásmódban részesültek. S ez jellemezte az egész népgyűlést; panasz volt ez a jelenlegi állapotok ellen, a társadalmi rend és a munkásviszonyok feletti keserű átkozódás speciális esetekkel megvilágítva s például Végh József a beszédét ezzel a megszólítással kezdte: »Tisztelt rabszolgatársak!« Az utolsó szónok Jurisics Károly volt, a ki még egyszer ismételte a többi szónokok által hangzott panaszokat s összetartásra, érdekeik védelmére hívta fel a munkásokat. A gyűlés

tel adózik majd neki, hogy megmentette attól, hogy ilyen alacsony származású leányhoz kösse az életét. Ezzel a gondolattal igyekezett magát vigasztalni.

Még akkor is az ablakmélyedésben állt, mikor Duncan a terembe lépett. Halálsápadtság lepte el a leány arcát, szemei vadul villogtak.

Várta, hogy majd Duncan hívni fogja, vagy pedig a nevét fogja említeni, vagy olyan szót ejt majd, amelyből következtetheti a boldogságát, vagy pedig az ellenkezőjét.

Nem is láthatta jól az arca kifejezését, mert más felé fordult. Folyton fürkészve nézte a mozdulatait, s még a lélekzetét is visszatartotta.

Duncan gyorsan keresztül sietett a szobán, jobbra-balra fordult, hogy a vendégekkel néhány szót váltson, de arra, ahol Léna állt, nem is nézett.

Kereste talán? Ezt nem mondhatta. Hirtelen a téli kertbe ment, ahol Bronson Stanci jött vele szemközt.

— Itt van ön? — szólt örvendezve, mikor az örökösöt megpillantotta. Duncan már mindenütt kereste és engem fölkerít, hogy nézzek ön után, mert azt mondja beszélni kíván önnel. Duncan most a déli oldal terraszán van.

Nagyon szerette volna megkérdezni, hogy barátságos, vagy szigorú-e Duncan arca, de nem merte.

— Hol van Duncan, miss Bronson? — kérdezte Léna, mintha mély álomba ébredt volna föl.

— A terrazon, a tulsó oldalon — felelte Stanci és gyorsan továsietett.

— Mit mondhat nekem Duncan? — kérdezte Léna félhangosan, mikor magában maradt.

Stanci a pamlagon ült, Molly pedig az ölében. Élénken társalogtak néhány fiatal emberrel, akik körülöttük álltak és udvarolgattak nekik. Mindenki a holnapi menyegzőről beszélt.

Léna apja nem régen tért vissza Londonból. A leányt sokkal inkább elfoglalták a saját gondolatai, hogy sem észre vette volna azt a nagy változást, amelyen azóta keresztül ment. Szemei ragyogtak, az arca valami különös kifejezést öltött, mikor oly szívélyesen csókolta meg, mint még eddig talán sohasem azelőtt.

Léna zavaros feleleteket adott kérdezősködő vendégeinek, a hangja mintha a távolból jött volna. Szíve és a gondolata Duncannál volt.

Mért nem jó már vissza? Mi tartja távol? Ha most valami történnék, az a halála lenne. De az esküvő előtti napon ugyan mi történhetnék? Semmi, éppenséggel semmi.

Vincent bizonyára nem merészel Duncanhoz menni, hogy az ilyesmiket elbeszélje neki. Talán irni fog majd neki. Az meg időt vesz igénybe. Eleve is gondoskodni akart felőle, hogy addig semmitéle levelet át ne adjanak Duncannak, amíg az esküvőnek vége nincs. Akkor pedig szabadabban lélezkik föl, mert a nagy küzdelemmel keresztül hajszolt terve beteljesült.

— Ha holnap is ily szépen sűt majd a nap, mint ma, akkor gyönyörű időben tartja meg Léna a lakodalmát — mondta Bronson Blanche egy csinos, fiatal emberre nézve, aki a rozsaszálat, melyet a leány adott neki előbb, a kalapja mellé tűzte és azután gyöngéden kezét csókolta a rózsa adományozójának.

Nem vették észre, hogy a közvetlen mellettük levő

A sólyomi átirat.

Zólyom vármegye átiratot intézett a törvényhatóságokhoz, hogy az 1848-iki törvények félszázados évfordulójának megünneplése tárgyában a képviselőházhoz intézett feliratát pártolják. — A közgyűlés a tanács javaslatára rámondta, hogy pártoljuk, mire $\frac{3}{4}$ 12 után a közgyűlés véget is ért.

Hirek.

Pécs, 1897. december 27.

A szeretet ünnepe.

Hálatelt szívvel zengett az ének hegyen völgyön:

Dicsőség a menyben az Istenek
A földön a jóakaratu embereknek . . .

Megszületett az Ur Jézus, a boldogságos Szűz fia, ki elvette a világ bűneit. A betlehemi pásztorok leborultak a jászol elé, mely bölcsőjévé lett a Megváltónak s az istenfélő hívek ezernyolcszázkilencvenhét esztendővel a születésnap után ép oly áhitatos szívvel énekeltek:

Menyből az angyal
Lejött hozzátok
Pásztorok . . .

Jézus karácsonyfája mellől és az éjfélmise misztikus sötétjéből egyforma magasztossággal szárnyalt fel az ének az Ur számolyához, ki végtelen kegyességében elküldte egyetlen fiát a Földre, hogy váltsa meg a tévelygő emberiséget szörnyű bűneitől. A kereszténység legnagyobb ünnepe volt: tegnapelőtt és tegnap a szeretet ünnepe. Öröm és boldogság terült el a Földön, az ellentétek kisimultak, az élet küzdelme, zaja elcsendesedett két napra, hogy helyet adjon a szívbarátságos melegének s a vallásos áhitatnak. De nemcsak a keresztények, a más hitűek is, az egész világ megünneplé karácsonyt, karácsony boldog estéjét, melyen ajándékot hoz a Jézuska minden jó gyermeknek, jó embernek . . . Nagyon árva az, aki karácsony este nem ünnepelt. Ki tudná megszámlálni, hány millió karácsonyfa gyertyáscskáit gyújtották fel, mikor leszállt a korai est, hány millió gyermek állta közül sugárzó arccal a fényes karácsonyfát, a sok drága krisztkindlit? Egyiknek kisebb, másiknak nagyobb jutott Jézuska fájából, de az öröm, a boldogság egyforma volt. És a gyermekek boldogsága a szülőké is. Az ajándékozás nagy napjai ezek, mindenki vett, mindenki adott ajándékot, kedveskedett övéinek.

A templomoknak is legnagyobb napjai voltak ezek, arany napjai. Ének zengett mindkét nap a homályos boltok alatt, a padok zsufova voltak. Aki egész évben nem imádkozik, most keresztet vetett magára . . . Hisz a hitetlen is, a tömjén felszálló füstjével felküldi lelkét a Mindenhatóhoz . . . Minden templomban szombaton hajnalban volt az utolsó roraté. Nagyharang hívta a híveket, kik megtöltötték a templomokat. Az ünnepélyes misét ajtatosan hallgatták s a kóruson a templomi kar utolszor énekelte: Harmatozzatok egek . . . Éjjel fél tizenkettőkor ismét megszólalt a nagyharang. Kongó szava szétterült a sötét éjszakában a csendes város felett s a családi körben ünneplő hívek felkerekedtek, betértek az Ur házába, az éjféli-misére. Alig győzték a templomok befogadni a sok hívőt. Mikor éjjel után kitudult a templomokból a tömeg, hangos lett a város, de nemsokára elült a zaj . . . Hogy a két karácsony ünnepe ismét újra éledjen az öröm, a béke és szeretet jelei között. Fehér karácsonyunk volt s ma, hogy elmúltak felettünk a boldog ünnepek, mi olvasóinknak ime — boldog hét-köznapokat kívánunk!

Napirend 1897. december 28-án.

Naptár: kedd, dec. 28. — Róm. kath.: Aprószentek. — Prot.: Aprószentek. — Görög-kei. (dec.

16.) Teofánia. — Zsidó: Tebeth 3. — Nap két 7 óra 34 perckor; nyugszik 3 óra 59 perckor. — Hold két 10 óra 15 perckor délelőtt; nyugszik 9 óra 58 perckor este.

Időjárás: hőmérséklet 7,5 Celsius fok hideg; légnyomás 753. — **Kilátás:** a központi meteorológiai intézet jelzése szerint hideg és száraz idő várható. **Színház:** »Szép Helena«, operett.

— **(A jótékony nőegylet thea-uzsonnája.)** Az ünnepek alatt sem feledkezett meg a nőegylet szegényeiről és táncolni vágyó vendégeiről s karácsony második napján, vasárnap, újból terített asztalokkal várta a vendégeket, kiknek részére szintén karácsonyfát állított, melynek ágai között s az alatta levő asztalon számokkal ellátva függött és hevert a sült malac, pezsgő, kisebb-nagyobb borosüvegek, sajt, cukorka, torta, virsli, szivar stb., a podiumon pedig fel volt állítva a nagy szerencse kerék, megtöltve összegöngyölített papirszeletekkel, melyek részben üresek voltak, részben pedig a nyereményeken levő számoknak megfelelőek voltak rájuk nyomtatva. És huzták ki a játsszók egymásután a papirszeleteket s a kinek kedvezett a szerencse, az részesült a karácsonyfa ajándékaiból, a kinek pedig üres cédulák jutottak, az sem sajnálta pénzét, hiszen a szegények részére gyűlt össze abból 44 forint. Közben *Taky Gyula* ur és neje szül. *Schlauch* Anna urhölgy énekeltek egy bájos duettet, melyet a zajos tapsokra egy bús, érzéssel előadott magyar dallal toldottak meg s midőn még most sem akart csendesülni a tapsvihar, *Taky* ur még egy soló részletet adott elő a »Büvös vadász« operából. A két szereplőt eléggé ismeri közönségünk s fényesen bizonyították az élénk tetszésnyilvánítások, hogy a vasárnapi szereplésük is méltó volt az eddigiekhez. Ezután a nőegylet fáradhatlan titkára *Rech György* kapitány vezetett fel a podiumra egy *olasz énektársaságot*, melyről a könnyen hívők részére be kell valanunk, hogy biz az egy rendes, karácsonyi, énekes gyermekcsoportból állott, de azért vidám derűtséget keltett a közönség soraiban. Majd elárverezték a ki nem huzott nyereménytárgyakat és annak végeztével a *Rác Guszt* zenekarának egy része kezdte el a podiumon a talp alá való játszanit s tartott a tánc csaknem 11 óráig. A gazdasszonyi tisztel el-látó és vendégkönyv névsorát a következőkben adjuk: *Bóc Alajosné, Bolgár Ferencné, Böhm Carolin, Csigó Jánosné, Duka Achillné, Deutsch Kornélné, Denk Lajosné, Engel Gyulané, dr. Friedl Károlyné, Gallé Menyhátrné, Jeszenszky Lehelné, dr. Jobst Lászlóné, Krasznay Mihályné, Kovácsfy Kálmánné, Kaltnecker Györgyné, Kindl Ferencné, Lauber Rezsóné, Littke Józsefné, Littke Ernőné, Mestrits Imréné, Mihályffy Árpádné, Magyarly Gyulané, Nábrácky Lajosné, Novák Jánosné, Neuber Janosné, dr. Nagy Gézané, Pilch Antalné, Schwabach Gézané, Stern Károlyné, Sipőc Istvánné, Szily Jánosné, Taizs Józsefné, itj. Wachauer Károlyné, Asztalos Lujza, Bolgár Mici, Duka Mileva, Dávid Ilona, Eckensberger nőv., Éhn Emilia, Hillebrand Janka, Jeszenszky Irén, Jeszenszky Marika, Kovácsfy Mimi, Klimó Emma, Kaltnecker Ilona, Kristof Vanda, Kindl Gizi, Lauber Margit, Lechner nőv., Lakics nőv., Nagy Clemi, Neuber Mici, Novák Ilona, Obetko Gizella, Pilch Böske, Razgha Ilona, Röck Janka, Rihmer Margit, Rihmer Albina és Margit, Sebesy Melanie, Streicher Irén, Schultz Márta, Schwerer Lenke, Sey nőv., Schlauch Terka, Szily Terka, Vasváry Flóra.*

— **(Megostromolt bolt.)** Szombaton, hajnali félhárom óra tájban özv. *Augustinovic* Józsefnének a hegyalja-utcában levő boltja ajtaján nagy dörömbölést vitt véghez két suhanc legény. Az éjjeli nyugalomban megzavart asszony kiszólt nekik, hogy menjenek haza s bár azok pálinkát kértek jó pénzért, nem adott nekik. A két suhanc erre köveket ragadott fel és megostromolván a boltot, annak ajtaját betörték s a szegény öregasszonyt ütlegelni kezdték. Mikor egyik lakó erre se-

gitségére ment, azt is földte teperték s a nagy lármára felriadtak az egész utca lakói, mikorra épen oda ért a helyszínére a rendőr-őrjárat. Az egyik suhanc megugrott az elfogatás elől, de a másikat, aki a főtettes volt a bolt megostromlásában, *Pretz Antal*, tizenhétéves kőműveslegényt lefűlelték s bár még a rendőröknek is ellenállott, mégis bekísérték a városházára, ahol a kóterben érte meg a karácsonyi ünnepet. A kihallgatásáról felvett jegyzőkönyv alapján különben megtették a feljelentést ellene a bíróságnál, a hol majd megkapja a méltó büntetést a bolt megostromlásáért.

— **(A jégpálya hivatalos megnyitása.)** A mit tavaly egész télen hiába vártunk, meghozta azt is az idei karácsony: a jeget. Karácsony előestéjének napján nyílt meg először a jégpálya; a nagy kiterjedésű jéglap fényes, csillogó, tükörsima ragyogásával ugy csalogatja e szép és egészséges sport kedvelőit és azok nem is késtek lekasztani a szegről régen heverő korcsolyájukat s már pénteken délután lehetett látni a legszenvedélyesebb korcsolyázókat, a mint végig szárgulva a sima pályán, gömbölyű iverket rajzoltak annak eddig érintetlen felületére. Szombaton karácsony első napja levén ismét csak kevesen keresték fel a pályát, de vasárnap, mikorra a hivatalos megnyitás volt kitűzve, katona zene mellett, már szép számú közönség haladt a város széle felé, hogy egy kellemes délutánt töltsenek a jégpályán. Fél háromkor kezdett játszani a zenekar s ugy ennek hangjai mellett, mint a szünetek alatt vigan siklottak ide s tova a korcsolyázók, helyenként hosszú sorba fogózva haladnak, hogy aztán megállva, a szélen haladót szédítő gyorsasággal röptessék tova, majd egymás után sorakozva vonatot játszanak, amott pedig két, három, négy águ csillagot képeznek s mindezt pezsgő jókedvvel, vidám nevetés kíséretében, mibe beleolvad a leszálló jég egy egy recsenése, mélyhangu zenéje, mitől jóleső pir aranyozza be a szemeket, a felhevülés csillogása élénkíti meg az arcokat. A leáldozó napnak a ködön átvöröslő tüzrózsája beragyogja a párokat, a mint trerész iverken futják át meg át a pályát s a mint lassan, lassan mind sötétebbé lesz a szürkület, a legkitartóbbak is lekötetik a korcsolyát, hogy elfáradva talán egy kissé, de vidáman térjenek haza a meleg szobába, elhagyják a jégpályát a — viszont látásra holnapig.

— **(Eljegyzések.)** *Mutschenbacher* Edvin dr., dárda kir. aljárásbíró, 52-ik gyalogezredbeli tartalékos hadnagy tegnap eljegyezte *Zsolnay Margitot*, *Zsolnay Imre* butorgyáros leányát. — *Günsberger* József, banktisztviselő, szombaton este eljegyezte *Eisner* Juliskát, *Eisner* Dóci helybeli tekintélyes kereskedő leányát. — *Kaufmann* Lajos, pécsi királyi adóhivatalnok tegnapelőtt jegyezte el özv. *Fesztl* Károlynét, *Wein* Lajos, mohácsi építész leányát, Mohácson.

— **(Kinevezés.)** *Elekes* Gyula, pécsi kir. törvényszéki aljegyző, a szegedi kir. törvényszékhez albiróvá nevezetett ki.

— **(Jótékonyág.)** Lovag *Biedermann* Rezső baranya-megyei nagy birtokos f. hó 23-án ez idén is karácsonyfát állítottatott fel az uradalma iskolájába és ovodjába járó gyermekek számára. A karácsonyfa ez idén nem az urasági kastélyban, hanem Kárász pusztán, az urasági által fenntartott ovodában volt felállítva s az uraság nevében az óvónő osztotta szét a rengeteg sok ajándékot a gyermekeknek. Másnap a szentegáti kastélyban maga az uraság neje *Bleichröder* Elza bárónő ajándékozta meg gazdagon az uradalom összes gazdatisztjeit, azok feleségeit és gyermekeit.

— **(A Polgári Daloskör Szilveszterestélya.)** A pécsi Polgári Daloskör Szilveszter-estélyéről a következő tréfás meghívót vettük: Sok viszontagság és nehéz küzdelmek árán egy évet ismét szerencsésen az enyészetnek adtuk át. E fölötti örömrünknek

kifejezést adandó, egy, a maga nemében páratlan »Halotti Tor« rendezésére vállalkoztunk melyet a legnagyobb fényvel s itt még soha nem látott luxuriosus apparatusokkal a helybeli »Vigadó« disztermében f. é. december hó 31-én, Szilveszterestélyén meg is fogunk tartani. A boldogult óhajához képest a koszoruk mellőzése, de a legpajzánabb és legtömegesebb részvét kéretik. A gyászszertartásra megállapított még a következő egészen új Műsor: 1. Népdalok Huber Károlytól. A mély gyásznak megfelelő kifogástalan, fekete ruhákban előadva a »P. P. D.« által. 2. Ennek már lüttek. Couplet, irta és szivességből átengedte padosfai Németh János (Szentirmai Elemér). A ki ezen sem tud már nevetni, annak már aztán igazán lüttek. 3. Lohengrin Kieítzben. Opera, irta: Kron Lajos, Wagner Richárd nevét egyszerre tönkretevő, korszakot alkotó opera, előadva a hirhedt. egyenesen a tulvilágról ez alkalomra szerződöttetett művész-titánok által. A zenét az ez alkalomra külön megerősített zongora szolgáltatja. 4. A Doktornál. Irtá Lehnert Károly, Férfikar, melytől a betegek meggyógyulnak, az egészségesek halhatatlanok lesznek. — Az elől említett kifogástalan gyászruhák második és utolsó előtti fellépte. 5. Ezt szeretem. Couplet, irta Reinhard K. Napi renden levő dolgok szeretetre méltó módon való feltalálása bygophon csemegével. A műsor lénypontját képezi: 6. A polgári leányiskolában, zenésített életkép, irták Renger Frigyes és Vész Albert. Személyek: Tanítónő * Etelka * Klára * Elza * és a teljes női énekkar. 7. A »Bugaci Hiradó« kiadóhivatalában. Életkép. Koch Ernő eredeti elbeszélése nyomán irta és zenéjét szerző: Vész Albert. Személyek: Ollósy Timopherás lapszerkesztő * Krákgó, hőstenor, a piripócsi udvari dalműszínház elsőrangú művésze * Rimeki Apolló, verstermelő nagygyáros, a könyvet szárító és sóha-

jokat idomító részvénytársulat vezérdalnoka * Sisiphusi Dromedár Bucephalus, vasrágó, az Olyimphuson rendszeresített égháborukat rendező nagybizottság tiszteletbeli tagja, képesített hasbeszélő és felhőtölő * Purcellpám Hoppla, kaucuk művész, a pozámi kir. udvari színház ballet-előtáncosa * 8. Rajta. Rohampolka, vegyeskarra irta: Langetreu F. Előadja a »Pécsi Polgári Daloskör« teljes vegyeskara. — A már kétszer említett kifogástalan gyászruhák ez évben visszavonhatlanul utolsó fellépte. A műsor szövegét fordította és betanította Vész Albert egyleti karmester. Belépő-jegy előre váltva 80 kr., este a pénztárnál 1 frt. Pártoló tagoknak csakis a pénztárnál váltva 60 kr. Jegyek előre válthatók: Engel Lajos utóda könyvkereskedésében Király-utca, az »Aranyhajó«-val szemben. Bencenleitner Sándor ur Bazár-épület és Irgalmasok-utcai cukrászdájában, Schvare Károly ruhafestő ur Mária-utca, Póth Gábor ur kereskedésében és Gantner Ágoston esztergályos ur üzletében. A zenét Korodi Károly népzene-kara szolgáltatja. Kezdeté pont 8 órakor.

— (Áthelyezés.) Remsey Lajos dr., sárbogárdi és Huszár Alajos, marcalii királyi járásbírósi albirák kölcsönösen áthelyeztettek.

— (Megerősítés.) Hirn Lajos, pécsi állami főreáliskolai rendes tanárt ez állásában a vallás- és közoktatásügyi miniszter végleg megerősítette.

— (A népgyűlés.) A munkástörvényjavaslat ellen népgyűlést tartottak tegnap délelőtt a városi tornacsarnokban. A népgyűlést a helybeli szociáldemokrata párt emberei közül Horváth József, Véber József, Ponauer József, Novákovits István és Horváth Lajos hívták egybe vasárnap reggel 9 órára, azonban a kitűzött időre csak a hatóság képviselői jelentek meg s csak féltíz óra után telt meg a tornacsarnok nagyterme annyira, hogy a nép-

gyűlést meg lehetett nyitni. A népgyűlés elnökévé Horváth Józsefet, jegyzőjévé pedig Hortianszky Istvánt választották meg s első szónok Schmira Károly volt, a ki ismertette a népgyűlés célját, a mi nem más, mint tiltakozás a készülő munkástörvény ellen. Beszédében meglehetősen hosszasan tárgyalt a munkások sokat emlegetett sanyaru helyzetét s mivel ezen a munkástörvény neuncsak nem változtat, sőt még nyomoruságosabbá teszi azt, felhívta a népgyűlést, hogy e törvényjavaslat ellen tiltakozzanak. A második szónok Végh József és a harmadik Horváth Lajos volt, a kik szintén a munkások elnyomatásáról és a készülő munkástörvény rosszaságáról beszéltek. E három beszéddel tizenegy óráig kihúzták az időt, a mikor megint Schmira Károly lépett az emelvényre. Vehemens beszédet akart kivágni, de mikor a karácsonyi ünnepeket emlegette, hogy a munkásnak nincs karácsonya a nyomor és az elnyomatás miatt, — hivatalos rendreutasítást is kapott a hatósági közegektől. Majd Mahovec Károly szólt, a ki a munkásnép sorsának illusztrálására felhozta, hogy mikor a városi erdőbe munkásokat fogadtak fel, dobszó mellett hirdették ki, hogy nyolcvan krajcár napszámot adnak a munkásoknak; de mikor százan is jelentkeztek, akkor csak hetven krajcárért fogadták fel őket s a lyukvágás nehéz munkája mellett az alantas erdészek részéről is a legszigorubb bánásmódban részesültek. S ez jellemezte az egész népgyűlést; panasz volt ez a jelenlegi állapotok ellen, a társadalmi rend és a munkásviszonyok feletti keserű átkozódás speciális esetekkel megvilágítva s például Végh József a beszédét ezzel a megszólítással kezdte: »Tisztelt rabszolgatársak!« Az utolsó szónok Jurisics Károly volt, a ki még egyszer ismételte a többi szónokok által hangoztatott panaszokat s összetartásra, érdekei védelmére hívta fel a munkásokat. A gyűlés^k_n

tel adózik majd neki, hogy megmentette attól, hogy ilyen alacsony származású leányhoz kösse az életét. Ezzel a gondolatlalt igyekezett magát vigasztalni.

Még akkor is az ablakmélyedésben állt, mikor Duncan a terembe lépett. Halásápadtság lepte el a leány arcát, szemei vadul villogtak.

Várta, hogy majd Duncan hívni fogja, vagy pedig a nevét fogja említeni, vagy olyan szót ejt majd, amelyből következtetheti a boldogságát, vagy pedig az ellenkezőjét.

Nem is láthatta jól az arca kifejezését, mert más felé fordult. Folyton fürkészve nézte a mozdulatait, s még a lélekzetét is visszatartotta.

Duncan gyorsan keresztül sietett a szobán, jobbra-balra fordult, hogy a vendégekkel néhány szót váltson, de arra, ahol Léna állt, nem is nézett.

Kereste talán? Ezt nem mondhatta. Hirtelen a téli kertbe ment, ahol Bronson Stanci jött vele szemközt.

— Itt van ön? — szólt örvendezve, mikor az örökösnot megpillantotta. Duncan már mindenütt kereste és engem fölkerít, hogy nézzek ön után, mert azt mondja beszélni kíván önnel. Duncan most a déli oldal terrasán van.

Nagyon szerette volna megkérdezni, hogy barátságos, vagy szigorú-e Duncan arca, de nem merte.

— Hol van Duncan, miss Bronson? — kérdezte Léna, mintha mély álomba ébredt volna föl.

— A terraszon, a tulsó oldalon — felelte Stanci és gyorsan továsietett.

— Mit mondhat nekem Duncan? — kérdezte Léna félhangosan, mikor magában maradt.

Stanci a pamlagon ült, Molly pedig az ölében. Élénken társalogtak néhány fiatal emberrel, akik körülöttük álltak és udvarolgattak nekik. Mindenki a holnapi menyegzőről beszélt.

Léna apja nem régen tért vissza Londonból. A leányt sokkal inkább elfoglalták a saját gondolatai, hogy sem észre vette volna azt a nagy változást, amelyen azóta keresztül ment. Szemei ragyogtak, az arca valami különös kifejezést öltött, mikor oly szívélyesen csókolta meg, mint még eddig talán sohasem azelőtt.

Léna zavaros feleleteket adott kérdezősködő vendégeinek, a hangja mintha a távolból jött volna. Szíve és a gondolata Duncannál volt.

Mért nem jó már vissza? Mi tartja távol? Ha most valami történék, az a halála lenne. De az esküvő előtti napon ugyan mi történhetnék? Semmi, éppenséggel semmi.

Vincent bizonyára nem merészel Duncanhoz menni, hogy az ilyesmiket elbeszélje neki. Talán irni fog majd neki. Az meg időt vesz igénybe. Eleve is gondoskodni akart felőle, hogy addig semmitéle levelet át ne adjanak Duncannak, amíg az esküvőnek vége nincs. Akkor pedig szabadabban lélezkik föl, mert a nagy küzdelemmel keresztül hajszolt terve beteljesült.

— Ha holnap is ily szépen süt majd a nap, mint ma, akkor gyönyörű időben tartja meg Léna a lakodalmát — mondta Bronson Blanche egy csinos, fiatal emberre nézve, aki a rózsaszálát, melyet a leány adott neki előbb, a kalapja mellé tűzte és azután gyöngéden kezét csókolt a rózsza adományozójának.

Nem vették észre, hogy a közvetlen mellettük levő

zúgott az »úgy van!« az »éljen!«, aztán meg a »szégyen!« és »gyalázat!«, — egyebekben azonban békés karácsonyi hangulatban volt a szónokok hallgatósága s mikor a népgyűlés fel-tizenkettőkor véget ért, a szocialista indulót rázendítette a munkások dalkara s annak hang-jai mellett oszlott szét a nép. A gyűlésen a hatóságot Oberhammer Antal, rendőrfogalmazó képviselte, Kovács Antal rendőrbiztos kíséretében s a gyűlés nagyrészen ott volt Vaszary Gyula, rendőrfőkapitány is.

— **(Honvédeink karácsonya.)** A hivatalos lap karácsonyi száma közli a magyar királyi honvédségnél történt kinevezéseket. E kinevezések közül bennünket a következők érdekelnek: Kinevezettek hadnagyokká a pécsi 19-ik honvédgyalogezrednél Klaser Jenő Mester József, Reiszner Kálmán, Piáček Virgil és Vince Béla, tartalékos hadapródtiszt-helyettesek; továbbá Szakács Béla, egyéves önkéntes. A ki a nagykanizsai 20-ik gyalogezredhez helyeztetett át és Christ Alajos Sándor, egyéves önkéntes. Tartalékos hadapródtiszt-helyettesé kinevezetett Bocsor Kálmán egyéves önkéntes. A pécsi 8-ik honvédhuszárezrednél hadnagyok lettek — január elsején kezdődő hatálylyal — Szivér István és Joó Andor, tartalékos hadapródtiszt-helyettesek; hadapródtiszt-helyettes pedig Koller Győző, egyéves önkéntes.

— **(A pécsi izr. hitközség rend-kívüli közgyűlése)** vasárnapra volt összehívva. Mint elnök dr. Nemes Vilmos alelnök vezette a gyűlést s annak megnyitása után ismertette az okot, mely a rendkívüli közgyűlés összehívását szükségessé tette. Ugyanis az adókielvitő bizottság a jövő évre Stern Károly ügyvéd terhére 117 frtról 135 frtra, Justus Miksa terhére 36 frtról 45 frtra emelte fel a fizetendő összeget, mi ellen nevezettek a felszólamlási bizottsághoz felebbezést nyújtottak be, de ott nemcsak tárgyilagos okokat

hozta fel, hanem olyan kifejezéseket használtak, melyek úgy az elnök személye, mint a bizottsági tagok ellen irányultak és sértőknek találta a felszólamlási bizottság azokat annyira, hogy a tárgyalás alkalmával azt határozta, hogy egyrészt egyhangulag bizalmat szavaz Schapringert elnöknek s ezt jegyzőkönyvbe veszi, másrészt rosszaságát fejezi ki a felebbezők által használt tiszteletlen kifejezések miatt s ezen két rendbeli határozatának megerősítésére avagy megváltoztatására hivatott össze a vasárnapi közgyűlés. Az elnök dr. Nemes Vilmos ügyvéd két kérdést bocsátott szavazás alá, az elsőnél: »bizalmat szavaz-e a gyűlés az elnöknek és az adókielvitő bizottságnak?« 30 igen, 1 nem szavazat adatott le. A második kérdésre részben Ullmann ellen indítványa adott okot, a ki a felszólamlási bizottság indítványában a »rosszaság« kifejezést megváltoztatni óhajtott s itt a szavazók már inkább megosztottak a mennyiben a kérdésre: »maradjon-e a rosszaság kifejezés vagy más tétessék helyébe?« 21 igen 10 nem szavazat adatott le. Az elnök szavazás meg-ejtése után a gyűlés határozatát jegyzőkönyvbe foglaltatta s egy küldöttség által kézbesítette Schapringert elnöknek, azután pedig, egyéb tárgy hiányában, a gyűlést bezárta.

— **(A mohácsi rablógyilkost elfogták.)** Mink Péter mohácsi molnár gyilkosát pénteken esté elfogta a csendőrség Dautován. A gyilkos egy újvidéki születésű, helynéküli kocsis, Martinkov János, aki valami Martinkovics Róza nevű, kalocsai születésű asszonnyal élt évek óta vadházasságban. Az elfogott gyilkos beismerte a rablógyilkosságot s azt mondta, hogy Mink Péter régi haragosa volt, azért ölte meg; s azért rarolt, hogy az asszonyának karácsonyra új ruhát vehessen.

— **(Botrány a templomban.)** A karácsonyi éjtéli misén az Ágostontéri templom-

ban nagy megbotrányozást okozott a hivek között egy gyárimunkás, a ki — a legnagyobb valószínűség szerint — nem volt beszámítható állapotban. Csakis úgy eshetett meg vele, hogy mikor az orgona zúgása elhallgatott s ünnepies csend volt a templomban, — elővett a zsebéből egy szájharmonikát s azon a szent helyre éppen nem illő nótát kezdett játszani. Szerencsére egy rendőr hamarosan mellé lépett és megakadályozta a további muzsikálásban, mielőtt még nagyobb feltűnést keltett volna. Természetesen, nyomban bekisérték a rendőrségre, a hol kitűnt, hogy a botrányt okozó embert Horvát Józsefnek hívják s valóban olyan részeg, hogy nem lehetett beszámítható állapotban. Mindazonáltal feljelentették a bíróságnak, a hol majd a templomi botrányért kérdőre fogják vonni.

— **(A szocialista karácsonya.)** Pusztai Sándor, tanult kéményseprő, volt háziszolga, jelenleg kocsis, karácsony estéjén elkeseredve járt az utcákon, mivelhogy nem volt már pénze, a mit a korcsmában hagyjon. Ilyen állapotban eszébe jutott, hogy mit ér a szabadság, ha pénz nincs hozzá és elhatározta, hogy becsukja magát. Mit csináljon ő pénz nélkül a két karácsonyi ünnepen? Legokosabb lesz, ha egy kis botrányt csap és a rendőrségi fogház melegében tölti el a karácsonyt. Ugy is tett. Mikor két uriember és egy nő jött vele szemben a Ferenciek-utcáján, oda ugrott elébük és elrikkantotta magát:

— Éljen a szocializmus!

Persze a két uriember jól összeszidta a neveltelenségért, de ő tovább tödítette a dolgot s végre is olyan lármát csapott, hogy egy rendőr meghallotta s betessékelte a rendőrségre. Ott le is csukták s a mint előre ki-eszelte, a kóterben aludhatta át csendes nyugalomban a karácsonyi ünnepeket. Különböző zalamegyei illetőségű.

ablakmélyedésben megállott Léna s hallgatta a beszédüket.

— Remélem és kívánom is egyuttal, hogy szép ragyogó nap legyen. De ha értek valamicskét az idő-jósláshoz — felelte a fiatal ember titokzatosan, — úgy holnapra vihar készülődik . . .

— Csak nem gondolja ön, hogy esni fog az eső? Az tönkre tenné a virág-diszítéseket és az ékszerünket. Kérem, ne jósoljon ön oly szörnyűségeket, hiszen én már is aggódni kezdek. Hiszen talán tudja ön is, hogy mit szoktak olyankor mondani az esküvőkről, ha az eső veri a násznépet.

— Félné talán, ha esős időben kellene az esküvőre mennie — kérdezte a fiatal ember, akibe Blanche szerelmes volt és mindig a tekintetét kereste. Ha holnap esős idő lenne és én azt mondanám, hogy Blanche, hozzám jön-e ma feleségül, mit szólna nekem?

— Nos hát azt felelném, »esetleg« nem szeretek. Ilyen dolgot kilátásba helyezni és föltételről föltételre következtetni, nagyon különbözik az igazságtól! Nekem azok az emberek tetszenek, akik csak azt mondják ki, amit éreznek. Nos és mondja hát, mit érez ön?

Léna látta a szerelmesek szemében föllángoló szenvedélyt. A fiatal ember lehajolt a kipirult leányhoz és megmutatta neki az igazi utját annak, hogy a remegő szívet hogyan kell megnyugtatni.

— Ez a szerelem — sóhajtott föl Léna. Oh! ha Duncan tekintene így reám, akkor a föld számomra a menyek országává változnék át.

Kinézett a báránnyelűs égre, s ekkor eszébe jutott az előbbi megjegyzés, hogy úgy látszik, mintha vihar készülődne.

Hát csakugyan elötednének ezek a báránnyelűs-gek holnapig, hogy homályba borítsák a boldogságát is, amely után vágyódik? Nem volt képzelődő. Még ha hullana is néhány esőcsepp az égből, azért az nem lehetne befolyással az emberek boldogságára. Nem akarta hinni.

— Bátorság, — holnapig — gondolta magában. Diadalom tökéletes leend. Duncan az enyém lesz.

Az óra ötöt vert.

— De mi ez, Duncan már több órája távol marad. Talán sejt valamit? Remegek a félelemtől.

Senkisémet vette észre Léna nyugtalankodását. Hangulata folyton változott. Az egyik pillanatban vidáman nevetett, a másikban elfehéredett és hallgatagon nézett ki az ösvényre, amely a park bejáratától a kastélyhoz vezetett.

Bármily elszánt volt is Léna, mégis reszketett, mikor megtudta, hogy a jegyese haza érkezett. Talán az egész életében sem szenvedett ennyire a nyugtalanság miatt, mint most néhány perc alatt. Beszélt Duncan Dalrymple Vincenttel? Eljött, hogy fölfedje az ő árulását, és lehetetlenné tegye a házasságot?

Nem mert elébe menni, hogy üdvözölje, mivel attól tartott, hogy a szemének átható tekintetétől elájul. Bűnének a tudata vádolta legjobban, de azért büszke szíve nem érzett megbánást, mikor arra a szegény teremtésre gondolt, akinek a boldogságát összetörte!

Mi volt a kis Meadows Madge szerelme, a természet egyszerű gyermeké az ő emésztő szenvedélyéhez képest? A büszke, fennhéjázó örökös nő nem tudta elképzelni, hogy Duncan, a művelt és előkelő Duncan, ilyen ostobaságot tudjon elkövetni. Évek múltán bizonyára köszönet-

— **(Műkedvelői színelőadás.)** A pécsi katolikus Legényegylet műkedvelői tegnap délután 5 órakor műkedvelő előadást tartottak az egyetel helyiségében. Karácsonyi alkalmi szindarabot, a »Bethlehemi csillag«-ot adták elő igen sikerülten. Az előadásban ki-tüntek Szabó Erzsike, Schlapp Stefi, Gyövrári Teréz, és Mikics Margit; továbbá Szabó Jenő, Jelinek Sándor, Grünwald Ferenc és Bados Viktor.

— **(Ellopott karácsonyi pecse-nye.)** Özvegy Lehr Dávidné, Kossuth-utca 15. szám alatti lakosnő, karácsonyra finom pecse-nyét sütött, melyet kitett a hidegre a folyosóra. Hogy s hogy nem azonban, elég az hozzá, hogy valami enyveskező jómadár belopózott karácsony estéjén az udvarba s emelte onnan a finom pecsenyét. A káros bejelentette az esetet a rendőrségnél s most kerestetik a ka-racsonyi pecsenyére éhezett tolvajt s tanulhat-nak a háztulajdonosok ez esetből is, hogy a kapukat zárják be idejekorán, mert bizony, a ki lopni akar, az lop karácsony estéjén is.

— **(Új táblai bíró.)** A hivatalos lap f. hó 25-diki száma közli, hogy ő felsége a király *Holics Gyula*, kaposvári királyi törvény-széki bírót a pécsi királyi ítélőtáblához bíróvá kinevezte.

— **(Nevezetes éjszaka)** volt a péntekről szombatra virradó karácsony-éjjel. Ne-vezetes volt nemcsak azért, hogy régi jó szo-kás szerint talpon voltak az emberek és egy-egy kedélyes körben töltve az időt, várták az éjtéli meg a hajnali miséket, de azért is, mert ugyan-csak beboroztak némelyek a karácsony örö-mére s nem kevesebb, mint öt részeg embert szedtek fel az utcákon a rendőrök. Ezeket aztán, mert még a nevüket se tudták meg-mondani, beszállították a városi közkórházba, a hol csak reggelre vagy délelőre jözanodtak ki, a szerint, hogy ki milyen mértékkel itta az italt karácsony éjszakáján.

— **(Zajlik a Duna.)** A beállott nagy hideg meghozta a jégzajlást is, mely a Dunán olyan erőssé vált, hogy a komp közlekedést Gombos és Erdőd között be kellett már e hó 27-én szüntetni. Most már ezen irányban úgy a személy, mint az áruszállítás szünetel, illetve csak nagy kerülővel eszközölhető.

— **(A kaposvári vasuti állomá-.)** Kaposvár város képviselőtestületének legutóbbi ülésén felolvasták a kereskedelemügyi minisz-ternek a kaposvári vasuti állomás kibővítésére vonatkozó leiratát. A közgyűlés a leiratot han-gos éljenzéssel vette tudomásul, egyttal el-határozta, hogy Vörös László államtitkárnak, a kaposvári kerület országgyűlési képviselőjé-nek, a város közügyei iránt tanusított érdek-lődése és sokszor tapasztalt pártfogásáért köszönetet szavaz s azt az államtitkárnak föli-ratban adja tudtára.

— **(Vasutasok öröme.)** Kara-csonyra a magyar államvasuti tisztviselői karban is tömeges előléptetések történtek. Az előléptetettek között vannak tarádi Vörös Hia-dor pécsi forgalmi főnök, a ki a III-ik rang-fokozat 3-ik osztályába lett előléptetve és *Kalecsinszky József*, osztályvezető mérnök, ki ugyane rangfokozatban főmérökké nevezetett ki.

— **(Teljes üzleteloszlás miatt)** ritka alkalom nyílik ékszerek, arany- és ezüst áruk rendkívüli jutányos beszerzésére a 30 év óta Budapesten Kossuth Lajos-utca 17. sz. alatt fennálló Benedek Gábor és Testvére ék-szerész és órás cégnél. A legizlésesebben és legdivatosabban készült ékszerekből, ezüst-árukból, mint 13 próbás ezüst evőeszközök, gyertyatartók, girandolok, tálak, kávé- és theás-készletek, valódi svájci órákból felhal-mozott áruk bámulatos olcsón, írott jótállás mellett vásárolhatók most ezen elsőrangú cégnél.

A tisztelt olvasónkat figyelmeztetjük a Török A. és Társa cég hirdetésére azzal a megjegyzéssel, hogy a III osztályú sorsjegye-ket nagyon keresik, miért is a megrendelések minél előbb eszközözendők.

Ezüst és chinaezüst ékszerek, gyü-rük, órák, monogrammok megvadását, min-dennemű vésnöki munkát, bélyegzők, pe-csényomók és kautsuk-bélyegzők kiállítását meglepő szépen és jutányosan megszámitva végzi Schönwald Imre vésnök és ékszerész Pécssett, Király-utca Hattyu-épület.

Művészet, irodalom.

○ **Ördög mátkája.** Géci István, a sze-rencséskező népszínműíró, rövid idő alatt — nem is számitva korábbi termékeit, melyek azonban szintén eme rövid idő alatt láttak színpadot — már a második tekintélyes szin-padi termékkel gazdagította a színműirodalmat, mely mai elhagyott s szinte már elfajulásnak induló állapotában ő tőle várja felvirágozását. A »Gyimesi vadvirág« pályadíjkorozott szer-zője a budapesti népszínház számára írta az »Ördög mátká«-ját, mely sok tekintetben felülmulja még első darabját is. Maga a téma melyet darabja tárgyául választott, próbára tenné a legerősebb kezű színműírókat, de Géci is elbánt vele emberül. Vermes Judit, az »ör-dög mátkája«, jellemfestés tekintetében reme-kül van megalkotva s a pszichiatra törvényei szerint jellemezve. Ő uralja a darabot, de vele szemben Vermes Anna alakja el is mosódik és passzívvá lesz egészen. Ez okozza, hogy Anna ellenszenves alakja nem érvényesülhet s a második felvonás végén, midőn Vermes Judit a közönség feszült érdeklődése mellett mondja: »megöl a boldogság«, Anna szavait: »megöl a boldogtalanság« eltagadhatatlan — nevetés kíséri. Így volt ez a népszínházban s így volt ez nálunk is szombaton este. A darab egyébiránt erős alapokon van felépítve s Barica és Pál Miklós, Firtos Esván és két felesége, meg a torockói népszokások jelleg-zetes festése nagy és maradandó hatást biz-tosítanak neki. Ez a hatás nálunk is megvolt és az »ördög mátkája« fényes sikert aratott.

E sikerben nagy részük volt az előadók kitünő játékanak. *Ligeti Mari* a cimszerepben drámai játékaival és szép énekeivel egyké-p uralta a helyzetet. *Angyal Ilka* a szerencsét-len, végzetes szerelmű Vermes Anna szerepét igazi művészettel játszotta meg s igen jó volt *Bihari*, mint Andor és *Csiki*, mint Botár Márton. A darabnak kitünő epizódalakja Hi-rős Firtos István, csiki székely, törőfelügyelő, a kit *Andorfy* az ő utólréhetetlen komikumá-val adott. Pál Miklós és Barica nem kevésbé hatásos epizódalakok s mig Baricát H. *Kőrösi Juci* adta igen kedvesen, addig Pál Miklósban *Hunyady* aratott nagy sikert. Ez a derék és széphangu népszínműénekesünk kabinet-ala-kitást nyújtott a fiatal szerelmes legény el-játszásában s nemcsak arról tett fényes tanu-ságot, hogy szép hangja van, de még inkább arról, hogy játszani és alakítani is tud, még pedig úgy, mikép vidéki színpadokon nép-színműénekes talán egy sem. *Bodroghy* né köz-derültséget keltett az ő derék Sárijával s az összjáték és a karok is megfelelők voltak a főszereplők kitünő játékanak. A darab rendezése, karácsonyi alkalmi díszletei, a torockói jelmezek és Dankó Pista nótái egyké-p hozzá-járultak az előadás és darab nagy sikeréhez.

A két karácsonyi ünnep délutánján »Hőfőherké«-nek és a »Trilbyk«-nek tapsolt a telt ház, valamint a »Mária bátyja«-nak tegnapesti előadását is szép ház nézte végig, mig az »Ördög mátkája« premiérjén földszint és karzat zsufolva voltak. (→)

Törvényték.

§ **Zárt ajtók mögött.** A pécsi királyi törvényték ma kezdte tárgyalni *Simonovits Kornél*, volt sásdi járásbírósi telekkönyv-vezető ügyét, kit család, zsarolás és egyéb büntetendő cselekmény miatt helyezte a bíró-

ság vád alá. A végtárgyalás, mivel nyilvános-ság elé nem való családi ügyek is kerülnek elő a bizonyítási eljárás folyamán, zárt ajtók megett folyik s ítélet hihetőleg csak holnap lesz.

TÁVIRATOK.

— **Népgyűlés a fővárosban.** (A »Pécsi Figyelő« eredeti távirata.) Vasárnap délután a fővárosi ellenzéki pol-gárság népgyűlésre gyűlt egybe a nemzeti tornaacsarnokban az önálló vámterület mel-let hozandó rezolúció tárgyában. De Kos-suth Ferenc és többi képviselő társai be-sem mehettek a terembe, mert a kormány által fölbérelt szocialisták betódultak a terembe, botrányt idézve elő, megabcugolva Kossuthot és a függetlenségi pártot — rendőrök asszisztenciája mellett. Lenkei Gusztáv dr., a gyűlést egybehívók részé-ről kijelentette, hogy ily körülmények közt a gyűlést megtartani lehetetlen, tehát oszol-janak csendben széjjel. A szocialisták a munkás Marseillaiset énekelve csak akkor távoztak el, amikor Boda rendőrkapitány megígérte nekik, hogy a népgyűlést távo-zásuk után sem fogják megtartani. A füg-getlenségi párti képviselők elhatározták, hogy a népgyűlést f. hó 30-án megtart-ják a függetlenségi kör helyiségében.

— **A mai ülés.** (A »Pécsi Fi-gyelő« eredeti távirata.) A képviselőház ma délutáni ülésén viharos jelenetek vár-hatók. A kormánypárton híresztelik, hogy ha a függetlenségi obstrukciója a többi parlamenti munkára is kiterjesztetik, úgy behozzák a klotúrt.

— **Földműves szocialisták.** (A »Pécsi Figyelő« eredeti távirata.) A fővárosban a Vig-utcai vendéglőben ma is folyik a földműves szocialisták kongresszusa, melyen helyzetüket szocialista szempontból tárgyalják.

— **A király Bécsben** (A »Pécsi Figyelő« eredeti távirata.) Ő felsége tegnap érkezett vissza Wailseeből Bécsbe.

— **Nemzetiségi gyűlölet áldozata.** (A »Pécsi Figyelő« eredeti távirata.) Szebenmegye Vestyény községé-ben Popescu Juon községi tanítót az éjjel agyonverték az utcán magyarosító törek-véseierért.

— **Leégett iparkiallítás.** (A »Pécsi Figyelő« eredeti távirata.) Chica-góban a kolosszeum iparkiallítása leégett. Kilenc halott, negyven sebesült. A kár 700.000 dollár.

— **A Mikadó parlamentje.** (A »Pécsi Figyelő« eredeti távirata.) A japán kormány fölőszlatta a parlamentet, hogy elejét vegye a bizalmatlansági nyil-atkozatnak. Anglia Japánnal már meg-egyezésre jutott a kínai kérdésben.

— **Farkasok garázdalko-dása,** (A »Pécsi Figyelő« eredeti táv-irata.) József főherceg kisjenői uradalmá-ban a farkasok szétéptek kilenc, a debre-ceniek ajándékából eredő pompás kost.

Laptulajdonos Felelős szerkesztő
SZAUTTER GUSZTÁV PLEININGER FERENC
TAIZS JÓZSEF
kiadó.

Hirdetések.

Olesó birtok.

Eladó **Kis-Tótfalu** község határában levő (siklósi járás)

2/4 polg. kültelek

a hozzá tartozó **erdő** és **legelő** illetőséggel, jó karban, valamint ugyanitt levő

kisházás birtok,

a **32. sz. ház** és szintén az ehhez tartozó **erdő** és **legelő** illetőséggel együtt; a község határában foglaltatott **50 kapa szálló** is.

Bővebb értesítést nyerhetni alulírott tulajdonosnál.

Kis-Tótfalu, 1897. december 24-én.

Tapazdi János,
birtokos.

A Dr. EGGER-féle

Injunctio Hamamelis Virginica

a leghatásosabb külszer (befecskendezés) férfiak és nőknél, új és idült folyások valamint csőbántalmak orvoslására. A Hamamelis Virginica tropikus növény rendkívüli hatása a nyákhártyára orvosilag már régen el van ismerve, úgy hogy ezen különben is szerencsés összetételű Injunctio ennek köszönheti gyógyerejét. 2—3 üveg használata a legmakacsabb bajt tetemesen javítja illetve meggyógyítja.

Egy üveg ára 70 kr., a pénz előleges beküldése mellett postán bérmentve: 1 üveg 1 frt 05 kr., 2 üv. 1 frt 75 kr., 3 üv. 2 frt 45 kr. Főraktár: Gyógyszertár a »Nádor«-hoz Budapest, VI., Váci-körut 17.

Kapható Pécsen: Sipőcz István, Zsiga László és Göbel Kálmán gyógyszerész uraknál.

Szomorú — de igaz,

hogy öltözékeinkre nagyobb gondot fordítunk, mint egészségünkre. Ha ruháinkon a legparányibb szakadékokat észlelünk, sietünk azt legott eltüntetni, nehogy nagybodjék, de ha ez testi egészségünknek az eset, számba se vesszük. Egy kis köhögés, főfájás, emésztési zavarok... mit tesz az? Ügyet se vetünk. Hat ez vétkes könnyelműség, mely később keservesen megboszulja magát rajunk, mert valamint a kis szakadékból nagy lesz, épp úgy a kis bajból nagy baj keletkezik, ha kellő intézkedés nincsen kéznél. A legtöbb betegség kut orrása a gyomor rendetlen működése, a mit — idejekorán használva — Egger kellemes ízű Sódapasztillája csakhamar beszüntet. (1 doboz ára 30 kr.) A tüdő, torok és mellbajok köhögéssel, rekedtséggel s elnyálkásodással kezdődnek. Egger kitűnő ízű Mellpasztillája megóv bennünket a bajtól teljes bizottsággal. (1 doboz 50 kr. és 1 frt Próbadohoz 25 kr.) Minden gyógyszerertárban kaphatók. Főraktár Nádorgyógyszertár

(Dr. Egger Leó és Egger J.)

Budapest, Váci-körut 21.

A 2-ik osztály főnyereményei

80000	kor.
30000	"
20000	"
15000	"
10000	"
10000	"
10000	"
5000	"
5000	"
5000	"
5000	"
5000	"
8 á 2000	"
10 á 1000	"
stb.	

Huzás

1898. jan. 4. és 5.

a főv. vigadóban kir. közjegyző jelenlétében nyilvánosan tartatik meg.

Hirdetmény.

Első magy. kir. szab. osztálysorsjáték.

A megújítás a harmadik osztályra a második osztályu sorsjegy tulajdonosa által legkésőbb december hó 28-ig eszközözlendő. — A megújítási díj:

1/1 sorsjegyéért 1/2 sorsjegyéért 1/4 sorsjrt 1/8 sorsjrt
26.— frt 8.— frt 4.— frt 2.— frt

Vételsorsjegyek a harmadik osztályra, melynek huzása már 1897. év január 4. és 5-én tartatik meg, a hivatalos tervezet szerint kaphatók

1/1 sorsjegy 1/2 sorsjegy 1/4 sorsjegy 1/8 sorsjegy
32 frtéért, 16 frtéért, 8 frtéért, 4 frtéért

Alulírott főelárusító a megrendelések mielőbbi szives beküldését kéri, hogy azok sorrendben, a míg a készlet tart, eszközölhetők legyenek.

A sorsjegyek beosztása 1/8, 1/4, 1/2 és 1/1 részekre lehetővé teszi mindenkinek viszonyaihoz kepest a szerencsét megkísérteni.

Ily módon meghatározott betét mellett a játék semmi veszélylyel sem jár és lehetővé teszi a kevésbé vagyosoknak jelentékeny vagyon szerzését.

Mészáros Miklós

a m. kir. szab. osztálysorsjáték

főelárusítója

Budapest, V., Nádor-utcza 5. szám.

Postafiók: 237. Sürgőnyezim: Mészáros Európa Budapest.

A sorsjáték végéig ezenkívül még kisorsoltatnak:

A legszerencsésebb esetben
1,000.000
korona.

(Egy Millió)

1 á 600.000

1 > 400.000

1 > 200.000

2 > 100.000

1 > 90.000

1 > 60.000

1 > 40.000

3 > 30.000

5 > 20.000

3 > 15.000

26 > 10.000

60 > 5.000

416 > 2.000

740 > 1.000

1140 > 500

stb.

Összesen 240 főnyeremény és 31700 nyereményá 200 kor. Hivatalos tervezetet kívánatra ingyen és bérmentve küldök. A hivatalos nyeremény-jegyzéket minden sorsjegyvásárlónak minden huzás után azonnal megküldöm.

Nagy m. kir. szabad.

OSZTÁLYSORSJÁTÉK.

Jegyzéke azon 43.000 nyereménynek, mely a még hátralévő 4 huzásnál okvetlenül ki fog sorsoltatni.

A főnyeremény a hivatalos játékterv 9. §. szerint

1,000.000 Koronát

(EGY MILLIÓ)

juttat a szerencsés nyerőnek.

A nyeremények különleges beosztása a következő:

Nyeremények.	Korona.	Korona.
1 jutalék	600000	600000
1 nyeremény	400000	400000
1 " "	200000	200000
2 " á	100000	200000
1 " "	90000	90000
1 " "	80000	80000
1 " "	60000	60000
1 " "	40000	40000
5 " "	30000	150000
6 " "	20000	120000
3 " "	15000	45000
29 " "	10000	290000
65 " "	5000	325000
424 " "	2000	848000
750 " "	1000	750000
1210 " "	500	605000
31700 " "	200	6,340000
3900 " "	170	663000
4900 " "	130	637000
43000 nyer. és 1 jutalék	12,443000	

korona összegben.

A magy. kir. szabad. osztálysorsjáték 3-ik huzása

1898. január 4-én és 5-én

fog megtörténni és rövid idő alatt a nagy nyeremények is a következő huzások alkalmával eldöntésre kerülnek.

A még következő 4 osztályban 43.000 nyeremény lesz 93.000 sorjegy közül kisorsolva — melletti jegyzék szerint — és a legnagyobb nyeremény legkedvezőbb esetében

Egy millio korona,

a legkisebb pedig 130 koronát tesz ki.

A »vétel« sorsjegy ára a III. osztályhoz:

egy egész sorsjegynél frt 32.—

> fél » » 16.—

> negyed » » 8.—

> nyolczad » » 4.—

A sorsjegyeket utánvétellel, vagy az összeg előleges beküldésével küldjük el. A huzások a fővárosi Vigadó épületében nyilvánosan történnek a m. kir. kormány felügyelete alatt és vevőink a huzás után megkapják a sorsolási jegyzéket.

Megbízásokat kérjük lehetőleg azonnal, azonban mindenesetre legkésőbb

Január 4-ig beküldeni.

Török A, és társa

a m. kir. szab. osztálysorsjáték főelárusító

Budapest, Váci-körut 4.